amatoribꝰ mūdi. Sed sancti sup hunc extollunt: qz calcāt ⁊ cōtēnunt totū mūdi nitorē: ⁊ ad ęknā claritatē aspirāt. Phil. iij. b. Oia detrimentū feci ⁊ arbitror vt stercora: vt christū lucrifaciā. Septimo/qz inimici eiꝰ licz aliqñ in ꝑsenti floreāt: tñ cito exarescūt. Unde addit: a Et florebūt de ciuitate sicut fęnū terrę. i. illi q̄ sūt de ciuitate mūdi ò babylonia: florebunt in ꝑsenti: sed fructū nō habebit flos eorꝝ: quia sicut fęnū terrę/qò statim arescit. Un de his duobus/ videlicet de exaltatiōe bonorū: ⁊ flore malorꝝ dicē Jacob. j. b. Gloriet frat hūilis i exaltatōe sua: diues aūt in hūilitate sua: qm̄ sicut flos fęni transibit: exortꝰ ē sol cū ardore: ⁊ arefecit fęnū: ⁊ flos eiꝰ decidit: ⁊ decor vultus eius deperiit: ita ⁊ diues in itineribꝰ suis marcescet.

a ⁊ flōrebūt de ciuitate sicūt fęnū terrę. Sit nōmē eiꝰ bēnedictū i ſęcūla: ante solē pmanet nōmē eius. Et bñdicent in ipso oēs tribꝰ terrę: omnes gentes magnificabunt eum. Bēnedictꝰ dñs deus israel: qui facit mirabilia solus. Et bñdictū nōmē maiestatis eiꝰ i ęternū: ⁊ replebit maiestate eius oīs terra/fiat fiat. Defecerūt laudes dauid filij iesse: ps̄ asaph. LXXII

Mōne etiā ibi potest fieri bonus fructꝰ? Addit: a Et florebūt de ciuitate. Flos est bonū ꝓpositū: qò plęriqz cōcipiūt in ciuitate. i. in mundo: licz ad claustrū vel ad heremū nō se trāsferāt: sed visa multorꝝ prauorꝝ turba corrūpunt exemplo: ⁊ flos nō facit fructū. Unde bñ dicit: b Sicut fęnū terrę/qò cito arescit: vt ꝑdictū est: Unde significāt ꝑ scirpū qui nō crescit supra montes: sed in ceno: et qñqz florет/sed nō facit fructum: de quo Job. viij. c. Cū adhuc sit i flore nec carpat manu/ante oēs herbas arescit. Propt̄ ꝓ iohānes baptista/ qñ de ciuitate hierūm veniebāt ad eū/dicit eis: Matth. iij. b. Facite dignos fructꝰ pęnitētię. q. d. nō tm̄ florem.

* nec stabile firmamētū collocabūt: cōfringent rami incōsūmati et fructꝰ eorꝝ inutiles ⁊ acerbi ad mādūcādū. i. mūdana merces. Eccli. xviij. a. Pres comedent vuas aceruā ⁊c. Matth. vj. a. Amē dico vob recępent mercedē suā. a Et florebūt ò ciuitate. i. habētes i mūdo q̄ ē ciuitas babylonię: de q̄ Osee. xj. d. Ego sāctꝰ i medio tui ⁊ ciuitatē nō ingrediar. Hiere. xlviij. b. Date florē moab: qz florēs egrediet. b Sic fęnū trę. i. cito arescet flos. Esa. xl. b. Oīs caro fęnū: ⁊ oīs glria eiꝰ q̄si flos agri: Exiccatū est fęnum/⁊ cecidit flos: qz spūs dñi sufflauit in illo.

Sexta pars c Sit nomē ⁊c. Sexta ps: vbi monet oēs ad laudādū tantū regē q̄ ꝑdicta opat. Unde dicē: Sit nomē eiꝰ. i. potestas ⁊ bonitas q̄ ipse noiabilis ē. d Bñdictū/nō ad horā: sz e In ſęcula. i. ęternū. Et merito: qz ipse ē ęternꝰ: qz/ f Ante solē. i. antqz fieret sol: g Permanet/firmū ⁊ stabile: h Nomē eiꝰ.

Ps. 73. Ps̄. Tu fabricatꝰ es aurorā ⁊ solē. Ex h̄ sequit q̄ ante solē erat/ ex q̄ fec̄ solē. Eccli. xxiij. a. Ego feci vt i cęlis oriret lumē indeficiēs. i. sol: q̄ dicit indeficiēs/ad differentiā lunę q̄ deficit ⁊ decrescit. Item merito debemꝰ eū bñdicere: qz ipse ē munificꝰ rex. Unde sequit: i Et bñdicent i ipso oēs tribꝰ terrę. i. munerabūt charismatibꝰ ⁊ donis grę. Bñdictio enim sumit ꝓ munere: vt. j. Regl. xxv. a. Misit dauid nūcios ad nabal vir stultū vt mitteret ei bñdictionē. Oīs nr̄ tā munificꝰ ē vt det oībꝰ munera. Unde Ben. xxij. d. In semine tuo bñdicēt oēs gētes. Et nō dicit: oēs tribꝰ israel tm̄: sz generalit: oēs tribꝰ terrę. Unde qz ita munificꝰ est ad oēs: l Oēs gētes magnificabūt eū. i. magnū ꝑdicabūt. Et hoc iustū: sic dr̄ Eccli. li. c. Dāti mihi sapiētiā dabo glriā. Vl̄ de futuro: i Et bñdicent/illi q̄bꝰ dicet: Matth. xxv. c. Venite bñdicti patris mei ꝓcipite regnū. Eph. j. a. Oī bñdictiōe spūali i cęlestibꝰ. k In ipso/christo

Ps. 121. .s. in corpe eiꝰ mystico. k Oēs tribꝰ terrę. Ps. Illuc ascēdert tribꝰ tribꝰ dñi testimoniū israel: ad ꝓfitēdū nomi dñi. Oēs gētes beatificabūt eū: ꝓm aliā litterā: Job. xxix. b. Auris audiēs bтificabat me: ⁊ oculꝰ videt testimoniū reddebat mihi.

Septima pars m Bñdictꝰ dñs ⁊c. Septima ps: vbi agit q̄ò alios hortabat facere. .s. deū laudat. Et ꝓmo cōmēdat eū a potētia: cū dicit: Dñs. Job. ix. b. Sub eo curuant q̄ portāt orbē. i. ꝓncipes ⁊ potētes. Secūdo cōmēdat eū a bonitate/cū dicit: Deꝰ. Ex bonitate enim magna est q̄ oia fouet in esse conseruādo: oia cōtēplat regendo: oia incēdit ad amorē inflāmando. Hęc oia importat hoc nomē deꝰ: qz deus latine idē est qò theos grece. Theos aūt dicit a θεῶρ qò est ardere: vel a θουμ qò ē fouere: vl̄ a θεόστη qò ē ꝓtēplari vl̄ ꝓsiderare. Tertio cōmēdat eū a beniuolētia: cū dicit: Israel. .s. videntiū deū. Quarto a mirabili illius opatione: cū subiūgit: Qui facit mirabilia magna. Quinto a singulari ꝓrogatiua/cum addit: Solus. Moradū q̄ q̄ dicit: n De israel. i. videntiū deū/nō cęcorꝝ. ij. Cor. iiij. a. Deus huiꝰ ſęculi excęcauit mētes infidelium. o Qui fac̄ mirabilia magna. Oīs fecit mirabilia magna. i. miracula i ęra. Et hoc

Al. † glor. Al. † ter in lum ſęculi Al. † glor.

p Solꝰ: qz licz multa miracula fecerint multi sāctī: nō tm̄ ꝓpa virtute vel aūcte sicut ipse: q̄ sua aūcte faciebat: ⁊ cuius aūcte alij faciebāt. Unde Job. xv. d. Si opa nō fecissem i eis q̄ nemo alius fecit/pctm̄ nō haberēt. Item facit mirabilia i cęlo: qz scī in ipso admirāt. Esa. lx. a. Tūc videb ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū. Job. ix. b. Qui facit magna ⁊ inscrutabilia/et mirabilia/q̄rū nō ē numerꝰ. Solꝰ. Job. ix. a. Qui extēdit cęlos solus. i. sāctos ꝑ charitatē dilatat. Sz qz multi minꝰ venerant bñfactorē ꝗ vindicē: Ideo bñ sequit: q Et bñdictū nomē maiestatis eiꝰ/i q̄ iudicabit. Matth. xxiij. c. Tūc videbūt filiū homis venientē in nubibꝰ cęli cū virtute multa ⁊ maiestate. Et i hoc cōmēdat eū a potestate iudiciaria: quā i ꝓncipio psalmi petierat ei: ⁊ b/in ęternū. r Et replebit maiestate eiꝰ oīs terra: qz oībꝰ nota erit sua maiestas: qz sic dicit Matth. xxiij. c. Sicut fulgur exit ab oriente ⁊ appareret vsqz in occidentē: ita erit aduētus filij hois. Vel sic/Replebit maiestate eiꝰ. i. glria. s Oīs terra. i. oēs sāctī q̄s tūc ꝓfecta glria replebit. Nūc enim q̄si semipleni sunt: qz nō habent nisi stolā aię. Sed tūc replebunt: qñ supaddet stola corporis. In fine ostēdit ꝓpa q̄ nō coactꝰ: sed spontaneꝰ ⁊ devotꝰ ista dixit: Unde illa adimpleri desiderat/dicēs: t Fiat. Et ad matꝰ desideriū exꝑmētū reduplicat/addēs: v Fiat. Notandū aūt q̄ in maiestate multa cōueniūt q̄ possūt notari his versibꝰ: Gloria/signa/timor/virtꝰ/psona/potestas. Magnū/magnificū/plębs/honor/arma/cliens.

Partitio psalmi

Expositio Ps̄. LXXII.

Quā bonus ⁊c. Titulꝰ. Defecerūt laudes vel hymni dauid filij iesse/psalmꝰ asaph. Laudes dauid filij iesse sunt laudes q̄s faciebat vetꝰ ꝓplus ꝓ bonis tpalibꝰ. Sed illa defecerūt eis/iudęis. .s. qz amiserūt locū ⁊ gentē: Unde ꝑ ꝓsequēs ille laudes defecerūt. Sed fideles q̄ deū quęrūt ⁊ nō tpalia bona/sz ękna: nō ꝓpt̄ defectū tpaliū dimittunt laudare deum. Unde addit: Psalmꝰ asaph. i. iste psalmꝰ attribuit asaph. i. fideli synagogę/q̄ de iudęis ꝓuersa deū laudat ꝓ ęternis. Et cōfitet statū suū ꝓrē in q̄ incępant laudes eiꝰ deficere: qz deficiebāt bona tpalia. Et pōt sic cōtinuari ad ꝑcedentē psalmū. Si christꝰ rex ē: vt i ꝑcedēti psalmo dr̄: cur igit boni ꝗ affligunt: ⁊ mali ꝓspant: Solo. qz deꝰ ękna ꝑmia reseruat bonis ad quę recurrere monemur in hoc psalmo: et ideo nō remunerat eos in trāsitorijs. Item ita largꝰ est q̄ etiā malis dat sua trāsitoria. Et hoc vtriqz: qz bonꝰ israel deꝰ/q̄ amicis nō vult mutare ęterna ꝑmia in trāsitoria: ⁊ inimicis q̄ amiserūt ęterna: nō vult subtrahere tpalia. Intētio q̄ est monere nos vt ękna amplectamur ⁊ ꝓ illis deū laudemꝰ: nō ꝓ istis trāsitorijs habēdis. Modꝰ. Quadriptit ē psalmꝰ. Primo describit malorꝝ nequitiā/ dicēs se ęlasse ꝓsperitatē eorꝝ: ⁊ inde fuisse correctus: et ideo etiā alios corrigit. Secō suū ⁊ aliorꝝ errorem exponens/dicit se inde reversum ad melꝰ ꝓsiliū: ibi: Jō ꝓuertē. Tertio aplt q̄d didicit i sanctuario dei: ibi: Verūtm̄ ꝓpter dolos. Quarto compat ꝑmiū ęlestē ęrenę volūtati tuę/⁊ se arguit: ibi: Quid enim mihi ē i ęlo. Dicit q̄ ecclia fideliū vel q̄libet fidelis. x Qbonꝰ id est valde bonꝰ ⁊ iocūdꝰ ē. y Deꝰ israel. i. deꝰ videntiū. i. pat ⁊ filius ⁊ spūsanctꝰ

e filius ⁊ spūssact⁹. Pater: qz confortat tribulatos. Mat̃.j.b. Bon⁹ dñs ⁊ cōfortās in die tribulatiōis: ⁊ sciens sperātes in se. Itē bon⁹ est filij⁹: qz pascit. Job.x.b. Ego sum pastor bon⁹. Itē bon⁹ est spūs: qz ducit. Ps. Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me ī
Ps.142. terrā rectā. Sap.xij.a. O q̃ bon⁹ ⁊ q̃ suauis ē dñe spūs tu⁹: ideoq̃ eos qui errant partibus corripis. Et q̃b⁹ ē bon⁹: a Mis q̃ recto sūt corde. Sunt aūt recto corde qui ęterna desiderant. Threñ.iij.c. Bon⁹ ē dñs sperātib⁹ ī eū/aię q̃rēti illū. Curuo corde sunt q̃ terrena diligunt. Quib⁹ dicitur in Ps. Filij hoīm vsqꝫquo graui corde
Ps.4. ⁊c. Threñ.j.g. Subuersū est cor meū in memetipsa. Et his videnť terrena bona esse: Sed rectis corde/videť solť de⁹ bon⁹. Cant.j.b. Recti diligūt te. Notandū autē q de⁹ multis modis dicit bonus.

Al. †certis
Al. †cōmoti
Al. †pauk omin⁹
Al. †in pauōrib⁹
Al. †inmens
Al. †declinatio

a †his q̃ recto sūt corde. Mei
b autē pene †moti sunt pedes:
c †pene effusi sūt gressus mei.
d Quia ęlaui †super iniquos:
e pacem peccatorum † videns.
f Quia nō est †respectus mor-
k ti eorum: et firmamentum in
l †plaga eorū. In †laborę ho-
m minū nō sunt: et cum hoīb⁹
n non flagellabunť. Ideo †te-
o nuit eos supbia: †operti sunt
p iniquitate et impietate sua.

Ideo non recogitauerunt de morte sua: et firma sūt vestibula eorum: id ē peccata/p q̃ ītrat ad eos diabol⁹: sicut p vestibulū intrat ad domū. Vel iterū ſm aliā lr̃am: Quia nō ē declinatio morti eoꝝ .i. nō pñt declinare a morte ęrna: nec mors ab eis. Scōm hāc expositionē loq̃ť eccl̃ia ī pſona maioꝝ/q̃ cōpatiunť ifirmis et peccatorib⁹: qui ꝓter suā malitiā dānať. Vel sic/ Quia nō est respect⁹ morti eoꝝ. i. qz null⁹ respicit mortē eoꝝ: q̃ ducūt ī bonis dies suos: ⁊ ī pūcto ad iferna descēdūt: Job.xxj. b. Nō ē respect⁹ morti eoꝝ: vt timeāt sibi. Eccl̃i.xxxviij. c. Memor esto iudicij mei: sic erit ⁊ tuū: mihi heri ⁊ tibi hodie. Et si forte aliq̃s q̃s respiciat: nō ē firmamētū ī plaga eoꝝ. i. nō firmāt intuitū suū. Jaco.j.d. Si q̃s auditor est ꝓbi ⁊ nō factor: h̄ cōpabiť viro ꝓsiderāti vultū natiuitať suę ī speculo. i. ī morte vel plaga ꝓximi ꝓsiderauit se: ⁊ abijt ⁊ statim oblit⁹ est q̃lis fuit. Et firmamētū ⁊c. sic. s. Et h̄ merito erit eis: qz hic nolūt laborare ⁊ facere pęnitentiā/vt vitā ⁊ requiē ęrnā habeāt: Vñ seq̃ť: l In laborę hoīm nō sūt. Laborem hoīs hic debet esse: vt postea ad ęlū veniens ibi ꝓpetuo q̃escat. Job.v.b. Hō nať ad laborē: ⁊ auis ad volandū. Ps. Ps.127.
Laborēs manuū tuaꝝ qz mādūcabis: beať es ⁊ bñ tibi erit. Propť h̄ dicit aplus. q. Thessal.iij.c. Si q̃s nō vult operari nō mādūcet. m Et cū homib⁹/sanctis. n Nō flagellabunť/in p̄senti ad correctionē: sed cū dęmonib⁹ in futuro ad dānationē. Heb.xij.b. Flagellat omnē filiū quē recipit: Q̃ō si extra disciplinā estis: ergo adulteri ⁊ nō filij estis. Ibi dicit Glo. Augſ. Qui excepť ē a numero flagellorꝝ: excepť ē a numero filiorꝝ. Iste ꝓſus ꝓprie est ꝗ clericos multos. Vñ beať Bern. hūc versū sic exponit. l In laborę ⁊c. Hoc ad nullos poť arbitror q̃ ad nr̃i tp̄is clericos referēdū. Habēt em̄ singula hoīm officia aliq̃d laboris/⁊ aliq̃d q̃ delectet: Sz aduerte prudētiā istorꝝ q̃ nouo inter hęc artificio discurrētes solū q̃ delectat/eligūt ⁊ amplectunť: q̃ molestū ē/fugiunt ⁊ declināt: Cū militib⁹ q̃dē fať supbię/amplā familiā/phaleras eq̃ꝝ/accipitres ⁊ aleas ⁊ hmōi frequētāt: a mulierib⁹ depēdētes a collo muriū pelles/ornatos thalamos/balnea/et omnē mollicię mutuāť: Cauēt oīno lorię pond⁹/ insomnes castrorꝝ noctes: īcerta bellorꝝ discrimīa: atq̃ mulierē verecūdiā ⁊ disciplinā ⁊ si q̃d labor̃ sex⁹ ille videť hīe declinātes. Cū g̃ resurgere cęperint homīes in ordine suo: vbi putas generatio ista collocabiť? Si diuertere voluerint ad milites/exufflabūt eos: eo q̃ secū minime laborēs ⁊ picula tolerarūt: Sic agricolę/sic vinitores: ⁊ singuli ordines hoīm a suis eos silr̃ arcebūt finibus: vtpote q̃ ī laborę hoīm nō fuerť. Restat g̃ vt q̃s oīs ordo expellit pariter ⁊ accusat/illū locū sortianť: vbi null⁹ ordo sed sempitern⁹ horror inhabitat: Sint em̄/necesse est/ ī laborę dęmonū: q̃ ī laborę hoīm nō fuerūt. o Ideo: qz fuerūt sine flagellis: p Tenuit eos supbia. Flagella em̄ humiliāt. Vñ Job.vj.a. Sagittę dñi ī me sť q̃ꝝ indignatio ebibit spm̄ meū. i. spirituositatē supbię. Et dicit Gil. Quid est: tenuit eos supbia: nisi irretiuit ⁊ ꝓplicauit ⁊ inolitę ꝓsuetudis delicato vīculo obligauit: Laque⁹ em̄ ē supbia. Vñ Esa.xviij.c. Formido ⁊ fouea/⁊ laque⁹ sup te q̃ hītator es trę. s. formido auaricię q̃ sp formidat ne possessa amittat: ⁊ fouea luxurię: ⁊ laque⁹ supbię. Laque⁹ aūt q̃ncq̃ tenet auē p pedē. i. virū etiā spūalē tenet supbia: q̃ncq̃ p affectū: q̃ncq̃ p collū. i. p iactātiā: q̃ncq̃ p alas i. p opa vl̃ p familiā ⁊ parētes. Osee.iij.d. Ligauit eū spūs ī alis suis. s. spūs supbię in familia vel parētela. Nec tm̄ tenuit eos supbia: sz et q Opti sūt iniq̃tate/ad primū: r Et impietate sua/ad deū. q. d. etiā si rūpať laque⁹ supbię: non tm̄ effugiēt.

Al. †flagello
Al. †laborib⁹
De pe. dis. 1. c. serpens
Al. †obtinuit
al. † circūamicti

Pōs de⁹ dr̃ bonus
- Essentia. Luc̃.xviij.d. Nemo bonus nisi solus deus.
- Opę
  - Creatiōis. Vñ Gen̄.j.d. Et erāt valde bona.
  - Justificatiōis. Ro.xj.c. Vide bonitatē ⁊ seueritatē
  - Glorificatiōis. Eph.ij.b. Cōsedere fecit ī cę/ (deilestib⁹ ī christo vt ostēderet in sęculis supueniētibus abundātes diuitias gr̃ę suę ī bonitate.
- Patientia. Eccl̃i.v.b. Altissimus est patiēs redditor. j. Timoth.j.d. In memetipso ostendit christus omnē patientiā. Roma.ij.a. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ patiētię ⁊ lōganimitatis cōtemnis?
- Passiōe. Job.x.b. Ego sum pastor bonus: Bonus pastor animā suā ponit p ouib⁹ suis. Sed qz posset aliquis quęrere: Tu ne es rectus corde? Respōdet: b Mei aūt pene ⁊c. q. d. bon⁹ est rectis corde: sed aliq̃s non mihi fuit bon⁹: qz nō rectus corde erā: sed inclinať diligēs tpalia. Hoc est q̃ dicit: Mei autē pedes/interiores. i. intellect⁹ ⁊ affect⁹. c Pene moti sunt/de loco suo: id est de deo ī quo stare debebāt. Eccl̃s.x.a. Si spūs potestatē habēt̃ ascēderit sup te: locū tuū ne dimiseris. Eccl̃i.xj.c. Sta in testamēto tuo. d Pene effusi sunt gressus mei. Gressus supra dictorꝝ pedū sunt cogitatio ⁊ desideriū. Intellect⁹ em̄ gradiť p cogitationē: affect⁹ p desideriū. Sed hi gressus effundunť: q̃ ad diuitias/delitias ⁊ vanitates p̄sentes se cōuertunt. Threñ.iiij.d. Lubricauerūt vestigia nr̃a ī itinere platęaꝝ nr̃aꝝ. Job.xxx.b. Pedes meos subuerterūt: dissipauerūt itinera mea ⁊ insidiati sunt mihi. Sz in his duob⁹ dicit/pene: qz hō iust⁹ etsi de his tēptať: nō tm̄ ꝓsentit. Vel q̃tū ad eos q̃ cecideret: sz surrexerūt dicit/pene: eo q̃ nō finalit̃ cecideret. Et hoc mihi accidit: Quia ęlaui ⁊c. Vel sic. In h̄ pene moti sūt pedes et effusi gressus mei: e Quia ęlaui/grauiť ferēs et iuidēs: f Super iniq̃s: q̃b⁹ ꝓspera euenieb̄āt. Hoc est q̃ sequiť: g Pacē peccatorū videns. Zelaui. Cōtra q̃ dicit sup: Noli ęmulari ī malignātib⁹ neq̃ ęlaueris faciētes iniq̃tatē. Eccl̃i.ix.c. Nō ęles gloriā ⁊ opes pctōris: non em̄ scis q̃ vētura sit subuersio illi⁹. Pacē pctōꝝ videns. Cōtra. Esa.lvij. d. Nō est pax impijs. Solutio. Triplex ē pax: mūdi/pectoris/ęrnitatis. De p̄ma: Job.xxj.b. Dom⁹ eorū securę sunt ⁊ pacatę ⁊c. Hāc habent impij. Secūdā ꝗo ⁊ tertiā nō habent impij: sed discipuli christi: De quib⁹ Job.xiij.d. Pacē relinquo vob: pacē meā do vob. Et posset aliq̃s q̃rere cū Hiere.xij.a. Quare via impiorꝝ p̄sperať: ⁊ quare pctōres habēt pacē/ q̃ merenť tribulationē? Et respōdet: h Quia nō est respect⁹/miscōię dei: i Morti eoꝝ. i. de⁹ nō miserē eis ita vt puniat eos ī gēnti: ⁊ liberet a morte ęterna: vel a morte peccati sanās vulnera eoꝝ. Vñ addit: k Et firmamētū ī plaga eoꝝ: supple nō est. i. cōsolidatio. Hiere.xxx.b. Insanabil̃ fractura tua/pessima plaga tua: nō est q̃ iudicet iudiciū tuū. Hoc ē q̃ dicit: Nō est respectus morti eoꝝ. q. d. nō est q̃ eos corripiat. De h̄ respectu/Sap.iij.c. Gr̃a dei ⁊ miscōia est in sanctos ei⁹: et respect⁹ in electos illius. Luc̃.xxij.g. Respexit domin⁹ petrū. Vel sic: Quia nō est respect⁹ eoꝝ/supple/morti eoꝝ. i. qz non co

Pax triplex

De petulātia clericorū

tamē effugient: quia operti sunt ꝛc. Et bene operti: q̄ pec/ catū est quasi tela quā orditus est p̄mus hō: ⁊ oēs peccatores eam texunt. Esa. xxv. c. Telā quā orditus est sup vniuersas na tiones p̄cipitabit. Esa. lix. a. Telas aranearū texuerūt. Hęc est mala tęla: quę licz operiat ne videat lumē: tm̄ nō tuet a frigore nec ab ęstu. Nec tm̄ sicut tela opti sūt iniq̄tate: sz etiā sic cute. Unde dicit Gil. Quasi cute quadā sic induti sūt aliqui praua cō suetudine/ vt illā dediscere ⁊ dissuescere ñ tā expoliari sic ꝗ ex/ coriari. Itē. ē. dixit: In labore hoim ꝛc. Nota q̄ est

Bonus
- Christi
  - Patiēdo. Threñ. iij. g. Dabis eis scutū cordis laborem tuū.
  - Prędicando. ē. Laborauī clamans: rauce factę sunt fauces meę.
  - Sustinēdo pctōres. Esa. j. d. Laborauī sustinēs.
- Agricultu rę
  - Ad litteram: Geñ. ix. c. Cępit noe exercere terrā.
  - Spūaliter. Job. vj. c. Opamini nō cibum q̄ pit. Ecci. vj. b. Quasi is qui arat et qui seminat accede ad eā. s. sapientiā.
- Militū
  - Ad litterā. Mat. viij. a. Habeo sub me milites: ⁊ dico huic vade: ⁊ vadit ꝛc.
  - Spūaliter. ij. Timoth. ij. a. Labora sicut bonus miles christi.
- Clericoꝝ
  - Prędatorum. Job. ix. b. Sub quo curuant qui portant orbem.
  - Scholarium. Eccs. vlt. d. Frequēs meditatio carnis ē afflictio. Ecci. xxxj. a. Uigilia bone/ statis tabefaciet carnes ꝛc.
  - Ecclasticoꝝ. Apocl. ij. a. Scio patientiā tuā ⁊ laborem tuū.
  - Religiosorum. j. Thessal. iiij. c. Opamini ma/ nibus vestris.
- Ministrantiū
  - Parientiū. j. Timoth. ij. d. Saluabit p filio/ rū generationē. Job. xvj. e. Mulier cū Mentium. Exo. xxxv. c. Mulieres (parit. docte dederūt q̄ neuerāt.
  - Ministrātiū infirmis. j. Timoth. v. b. Quę sanctoꝝ pedes lauit.

Ps. 68.

La bor

- Bestiarū
  - Jumentoꝝ. Eccs. vj. c. Omnis labor homis ī ore eiꝰ. i. fit vt iumentū. Esa. xxx. b. Onus iumētoꝝ austri. i. gulosoꝝ.
  - Cameloꝝ. i. diuitū. Esa. xxx. b. Portantes sup gibbum camelorū thesauros suos. Matth. xix. c. Faciliꝰ eū cameliū intrare ꝛc.
  - Asinoꝝ. i. stultoꝝ. Deut. xxij. b. Nō arabis in Bou. Deut. xxv. a. Nō obtu/ (boue ⁊ asino rabis os bouis triturātis.
- Conopū
  - Apū q̄ sunt hęretici hūtes mel in ore/ aculeum in cauda. Esa. vij. c. Sibilabit dñs muscę q̄ est in extremo fluminū ęgypti/ et api q̄ est in Muscaꝝ. i. inuidoꝝ: qui carnē sa/ (kra assur. nā trāseunt ⁊ vlceri insidēt. Exo. viij. f. Ve/ nit musca q̄uissima in domos pharaonis.
  - Formicaꝝ. i. auaroꝝ. Prouer. xxx. d. Formi/ cę ꝓpl'us infirmus ꝛc.
  - Scabronū. i. ambitiosoꝝ. Exo. xxiij. d. Emit/ tens scabrones p̄ us.
  - Locustarū. i. adulatoꝝ. Exod. x. d. Flare fecit ventū vrentē: ⁊ facto mane vent⁹ vrēs leua/ uit locustas. Conopes dicunt: quorū pedes tendūt in conū ⁊ acutū.
- Beluaꝝ
  - Leonū. i. p̄donū. Ecci. xiij. c. Venatio leonis onager ī heremo: sic pascua diuitū paupes.
  - Piscium. i. curiosorū:
  - Maris. Esa. lvij. d. Impij q̄si mare feruens.
  - Dęmonū. Sap. v. b. Lassati sumus in via pdi/ tionis.

Malus

a Prodijt quasi ꝛc. Quasi q̄s quęreret: Unde ortū ha/ bet ista iniq̄tas: Subiungit: Prodijt quasi ex adipe: id est ex abundantia. b Iniquitas eorum: multiplex.

Uide licet
- Supbia. Prouer. viij. b. Opes supbę. Greg⁹. Apo/ stema tumoris facit abūdantiā humoris.
- Obliuio dei. Osee. xiij. b. Adimpleti sunt ⁊ saturati/ leuauerūt coꝝ suū ⁊ obliti sunt mei.
- Cōtēp⁹ dei. Job. xv. c. Cōtra oīpotentē roborat⁹ ē: cucurrit aduers⁹ deū erecto collo/ ⁊ pingui ceruice
- Ingratitudo. Esa. xlv. a. Accinxi te et (armat⁹ est. nō cognouisti me.
- Transgressio p̄ceptoꝝ dei. Hiere. v. g. Impinguati sūt ⁊ ditati ⁊ p̄terierūt ꝓmones meos pessime.
- Luxuria. Hiere. v. b. Saturaui eos ⁊ męchati sūt: ⁊ in domo meretricis luxuriabant.
- Petulātia. i. inordinatio in vestitu ⁊ habitu ⁊ gestu. Deut. xxxij. b. Incrassat⁹ est dilect⁹ ⁊ recalcitrauit.
- Iurgia ⁊ rixę. Geñ. xiij. b. Erat quipe substātia eoꝝ multa: ⁊ nō quibāt habitare cōmunit. Et facta sunt iurgia inē pastores gregū abrāā ⁊ loth. Deut. xxx/ iij. d. Dan fluet largit ex basan. Dan causa: basan
- Oppressio paupeꝝ. Ecci. xiij. (pinguedo interptat. c. Venatio leonis onager in heremo: sic pascua diui/
- Timor inept⁹. Job. xv. c. Sonit⁹ terro/ (tū paupes ris sp ī auriḃ⁹ eiꝰ: ⁊ cū pax sit: sp isidias suspi catur. Seneca. Uidet pauperē ⁊ suspicat fu/ rē: videt diuitē ⁊ estimat p̄donē. Seqt. c

a Prodijt q̄si ex adipe iniqui/
b tas eoꝝ: trāsierūt in ⁊affectū
c cordis. Cōgitauerūt ⁊ locu/
d ti sunt ⁊nequiciā: iniq̄tātē in
e ⁊excelso locuti sūt. Posue/
f rūt in cęlum os suum: et lin/
g gua eorum transiuit ⁊ī terra.

Trāsierūt/ de ira via. d In affectū coꝝ/ dis: vt p⁹ ꝓcupiscētias suas irēt. Ecci. xviij. d P⁹ ꝓcupiscētias tuas non eas et a volūtate tua auertere. Esa. lviij. d. Glorificab deū dū nō fac/ vias tuas: ⁊ nō inuenit volūtas tua vt loq̄ris sermonē. Nec ex ig̃rantia ⁊ ex improuiso peccauerūt: sz ex deliberatiōe ⁊ ꝓsilio. Unde seqt: e Cogitauerūt/ in corde/ Ecce deliberatio. f Et locuti sūt/ in ore/ Ecce consiliū malū. g Nequciā. Ecci. xvij. d. Quid nequus ꝗ q̄d excogitauit caro ⁊ sāguis: Prouer. xxvj. d. Septē nequcię sunt ī corde eiꝰ. i. septē vitia criminalia. Lucl. xi. d. Assumit septē spūs secū nequores se. Locuti sunt aūt nō musitātes: sed alte ⁊ aperte. Unde addit: h Iniquitatē in excelso locuti sūt. i. ī apto. Q̄d enim ī excelso/ ponit ī apto. Hoc faciūt: vel facere solebāt hęretici: qui ī aperto p̄dicabāt hęreses: et in excelso/ ad litteram. i. in alto pulpito. Uel sic/ In excelsum. i. ꝓtra excelsū. Job. xij. b. Audacter ꝓuocāt deū/ cum ipse dederit oīa in manibus eoꝝ. Et determiat quō cōtra deū locuti sunt. i Posuerūt in cęlū. i. ꝓtra deū ⁊ cęlestia. Dan. vij. g. Sermones ꝑ excelsū loquet ⁊ sāctos al/ tissimi ꝓteret. k Os suū/ blasphemādo. Job. xxj. b. Quis ē omnipotēs vt ꝓsuiam⁹ eiꝰ l Et lingua eoꝝ trāsiuit/ vsq̄ ad cęlū sic blasphemādo. Lingua/ dico/ manēs/ ī terra. q. d excedūt in loquēdo. Cū enim sint ꝓreni ⁊ fragiles: nō deberēt ponere os in cęlū. In his q̄ duoḃ⁹ versib⁹ notāt quīq̄ gene/ ra pctōꝝ. Cogitauerūt/ Ecce pctm̄ cordis. Et locuti sūt/ Ecce peccatū oris. In excelso/ Ecce pctm̄ lęsę maiestat/ vt blasphemia. Posuerūt ī cęlū os/ Ecce pctm̄ temeritatis. Et lingua coꝝ ꝛc. Ecce peccatū detractiōis: vt sic expo/ nat: Et lingua eoꝝ trāsiuit in terra/ in peccatores vt de trahant: vt de eis possit dici illud Geñ. iij. c. Terrā comedes cūctis diebꝰ vitę tuę. Uel pōt exponi versus iste ꝑ eos q̄ suis p̄latę ⁊ virt̄ spūalibꝰ detrahūt: i Posuerūt ī cęlū os suū: contra illud Exo. xxij. d. Diis nō detrahes. Nō dicit/ nō resi stes: q̄ licet maiorib⁹ resistere: sicut Bal. ij. c. Restiti cephę ī facie. Quare: Q̄ reprhēsibilis erat. Ecci. iiij. c. Nō reuerar primū in casu suo. In cęlū/ ergo ponūt os/ minuendo bo/ na q̄ in suis maiorib⁹ vel ī viris spūalib⁹ videt. Et lingua eoꝝ trāsiuit ī terra: q̄ si q̄d ꝓrenū ī eis ē/ illud ꝓsant ⁊ ostē dūt. Uel in bono sic/ Prędicatores ponūt os in cęlū: q̄ in oīone familiarit deo loquūt. Et postea: lingua coꝝ trāsit in terra

al. †dispostu
al. †malignit
Al. †altū
21. dis. c. ita
Al. †ling terr
Aliter
Aliter

in terra/cū ꝑdicant peccatoribus. Unde sequit: Ideo cō/
uertet popul⁹ meus hic. Rimant eñ ⁊ versant terrenos
peccatores vomere ꝑdicatiōis: ⁊ in eis vitia extirpāt/ ⁊ virtu/
tes semināt. Judicꝯ.iij.d. Sangar percussit sexcētos viros vo/
mere.s. multo plures cū aioth gladio. Vomer ē grossa ꝑdica/
tio: gladi⁹ subtilis. Et
utilior ē vomer cū gla/
dius. a Ideo ⁊c.
Secūda pars: in qua
ostēdit se cōversum ab
errore in quē inciderat
ppter psperitatē ma/
lor aūcū ipsor ꝓditio/
nē ⁊ interitum primū
agnoscere: q̄ q̄ cognscit/
defacili conuertitur ad
dñm. Unde dicit: Jō.i.
q: ꝑdicta mala in eis cognouit. b Cōuertet popul⁹ me⁹:
vt cōueniat mecū c Hic.i. in eadē sentētia.s. in cōtemptu se/
culi. Nau.iij.b. dicit de niniue: Omis q̄ viderit te resiliet a te.
Niniue interptat speciosa: ⁊ significat mūdū: ⁊ nō tm cōuer/
tet ppter malū vitandū: sed ⁊ ppt bonū eternē vitē adipiscēdū.
Unde addit: d Et dies pleni inuenient/ in futuro. e In
eis.i. dies eternitatis pleni omni gaudio ⁊ suauitate. Job.v.d.
Ingredieris in abūdantia sepulchrū: sicut inferit aceru⁹ tritici
in tpe messis. Job.xlij.d. Mortu⁹ est iob senex ⁊ plen⁹ dierū.
Mō sunt dies vacui ab his. Job.vij.a. Ego habui mēses va
cuos/ ⁊ noctes laboriosas enumerauī mihi. Chrysostom⁹. Si
cōputet q̄s temp⁹ suū ⁊ diāna ⁊ dietas suas/ q̄d oī die recepit
a dño/ quid q̄ fecerit p deo: inueniet omni die deum ꝑstitisse
mercedē opis seruo.s. cibū/ vestē/ sanitatē/ potestatē/ facultatē
et hmōi oia: nos ꝯo quātū tpis expēdim⁹ in reb⁹ supuacuis:
Uel de falsa cōuersione pōt legi: a Ideo.s. ppter linguā ma
lā: de qua ꝑmissum est. b Cōuertet/ q̄tū ad exteriorē appa/
rentiā/ pplus meus. Multi eñ q̄ncq̄ cōuertūt magis timo/
re linguar: et ideo dicit: c Hic.q.d. nō vere: sed apparēter.
Et huic expositiōi cōcordat id q̄ sequit: fm aliā litteraz. Et
q̄s plen⁹ inuenient in eis: q.d. null⁹: Daniel.v.g. Appen/
sus es i stathera: ⁊ inuētus es min⁹ habēs. Et posset quēri vñ
cōuertet popul⁹: Ideo ostēdit duplicē errorē a quo cōuerten/
di sūt. Primo: q: dicūt deū nescire hec inferiora. Unde dicit:
e Et dixerunt quō scit de⁹. Et i hoc notant duo vitia.s.
curiositas inqrēdi/ quō scit de⁹: Impossibile est eñ hoiez scire
modū sciēdi dei. Et blasphemia etiā h̄ notat q̄ dubitāt an de⁹
sciat hec iferiora. Esa.xl.g. Quare dicis iacob ⁊ loqris israel/ ab/
scōdita ē via mea a dño: Job.xxij.b. Quid eñ nouit dñs: Et
q̄si p caliginē iudicat: nubes latibulū ei⁹: nec nra cōsiderat: cir/
ca cardines celi pambulat. Ecce illa duo/ quō scit: ⁊ si scit. Se/
cūdus error ē: q: dicūt q̄ etiā si sciat de⁹ oia: nō tm curat hec
inferiora. Unde addit q̄ dixerūt: g Et si est sciētia i excel
so. q.d. nūquid ipse qui est excelsus curat de terrenis: Eccli.
viij.e. Dicunt eñ: nō videt dñs nos: dereliquit dñs terrā. Et
sequit ibi pena. Igit nō parcet oculo me⁹: supple q: dicit/ me nō
videre. Eccli.xvj.c. In ꝓpto magno nō agscar: Que ē eñ aia
mea i tā imēsa creatura: Et etiā q̄si causā error/ sui assignātes
dixerit: h Ecce ipsi ⁊c. obtinuerūt.s. violēt: diuitias.
q.d. si deus ista inferiora sciret aut curaret: non sustineret q̄ p
violētiā haberēt diuitias ipsi pctores/ qui digni nō sūt pane q̄
vescunt. i Et abundātes i seculo/ q̄ nō indiget. Job.xij.
b. Abūdant tabernacula ꝑdonū. Job.xxj.a. Quare impij vi/
uūt: sublimati sunt: cōfortaticq̄ diuitijs. Et abundātes i se/
culo: nō in celo/ nō in deo. Lucꝯ.xij.c. Sic est q̄ sibi thesauri/
zat ⁊ nō est i deū diues. k Obtinuerūt/ p vim. Job.xxij.
b. In fortitudine brachij tui possidebas terrā: ⁊ potētissimus
obtinebas eā. Sap.ij.c. Sit fortitudo nra lex iusticie. Sed q̄d
erit talib⁹: Lucꝯ.xij.c. Stulte hac nocte repetēt aiaz tuā a te:
et q̄ parti cui⁹ erūt: Eccli.xxj.a. Suba supbi eradicabit. l Et
dixi/ anteq̄ cōuerterer/ cū solū terrena q̄rebā: m Ergo.s.
exquo peccatores habent ita psperitatem/ ⁊ nō ego: n Si/
ne causa iustificaui cor meū.i. in vanū. o Et/ frustra/ la

Al. †reuertet
Al. †ducū
Al. †scivit
Al. †altissimo

a Ideo †cōuertet pplus meus
b †hic: ⁊ dies pleni inuenient in
c eis. Et dixerit/ quō †scit de⁹: ⁊
d si est sciētia in †excelso: Ecce
e ipsi peccatores ⁊ abūdantes
f i seculo: obtinuerūt diuitias.
g Et dixi/ ergo sine causa iusti/
h ficaui cor meū: ⁊ lāui iter in/
i nocentes man⁹ meas. Et fui
k flagellat⁹ tota die: ⁊ castiga/
l tio mea i matutinis. Si dicē
m bā narrabo sic: ecce †nationē
n filior tuor rē pbaui. †Existi/
o mabā vt cognscerē: h lābor ē
p in oculis meis: donec intrē
q in sanctuarium dei: et intelligam
r in nouissima eorum. Verumtamen
s propter dolos posuisti eis: dejecisti
t eos dum allevarentur. Quomodo
u facti sunt in desolationem subito:
x defecerunt perierunt propter iniquitatem
y suam. Sicut somnium surgentium
z Domine in ciuitate tua imaginem
a ipsorum ad nihilum redigis.

Al. †argutio
Al. †generationem
Al. †Et suscepi cognoscere

uui inter innocētes man⁹ meas. i. frustra mūdaui/ ⁊ cogi/
tationes ⁊ opa. Sic dicūt multi/ q̄b⁹ videt q̄ amiserint operas
suas nisi remunerent i tpalib⁹. Job.xxj.b. Quid nobis pdest
si orauerim⁹ deū: Malach.iij.d. Dixistis: van⁹ ē ois q̄ seruit
deo: ⁊ q̄d emolimētū q: custodiuim⁹ ꝑcepta ei⁹: Et laui in/
ter innocētes ma/
n⁹ meas. Job.xxij.
d. Saluabit innocēs:
saluabit autē mūdicia
manuū suar. Lauādę
est man⁹ a stercorib⁹ pe
cunię: ⁊ luto luxurię: ⁊
pice inuidię. Quę etiā
si lauent/ adhuc tñ re/
manet fetor. Hiere.ij.
e. Si lauerꝯ te nitro: ⁊
multiplicauerꝯ tibi her/
bā borith: maculata es i iniqtate tua. Multi etiā lauāt man⁹:
sz nō lauāt pedes.i. affect⁹. Job.ix.d. Si lot⁹ fuero velut aqs
niuis: ⁊ fulserint velut mūdissime man⁹ meę: tñ sordib⁹ itinges
me. Jō dicē dñs Job.xiij.b. Qui lot⁹ ē nō indiget nisi vt pe/
des lauet: sed ē mūdus tot⁹. Quō aūt lauet/ subiūgit.s. p pęni
tentiā. Unde dicit: p Et fui flagellat⁹/ flagello pęnitētię.
q Tota die/ nō ad horā. Sp eñ debet esse hō in pęnitētia/
vel p ieiuniū/ vel p orationē/ vel p ciliciū: ⁊ hmōi. Eccli.xxij.a.
Flagella ⁊ doctrina i oī tpe sapia. Et.xxx.a. Qui diligit filiū
suū assiduat ei flagella. Fili⁹ ē affect⁹: pat liberū arbitriū: mat
cōcupiscētia. Et hęc pęnitētia nō tarde incępta est. Unde dicit:
r Et castigatio mea in matutinis. i. ab initio diei vitę
meę: sic Matth.xx.a. Exijt primo mane cōducere oparios in
vineā suā. Ps. Mane astabo tibi. Threñ.iij.c. Bonū ē viro
cū portauerit iugū dñi ab adolescētia sua. Ul/ In matuti/
nis/ laudib⁹: vbi de nocte surgētes ⁊ vigilātes viri sācti casti/
gāt corp⁹ suū. Eccli.xxxj.a. Vigilia honestatꝯ tabefaciet car/
nes. Hęc g̃ oia dixit se frustra fecisse ppter hoc q̄ malos vi/
debat psperari in mūdo. Sed ondit se reuersum ab h̄ errore
suo: ⁊ solutionē inuenisse. Unde addit. s Si dicebā/ i corde.
t Narrabo/ i ore/ v Sic/ alijs: sic hesito i corde meo. x
Nationē filior tuor. i. sāctor oim. y Reprobaui. i. re
probos ostēdi. q.d. nō vsq̄ ad h̄ pcedet hesitatio mea q̄ alijs
ꝑdicē impunitatē pctōr: ⁊ vanā esse pęnitētiā. Peius est eñ
malū narrare q̄ cogitare: q: narratio alios inficit: cogitatio
aūt tm se. j. Corꝯ.xv.d. Corrūpūt bonos mores colloq̄a pra
ua. Et ideo h̄ nō faciā: q: si facerē/ vitā sanctorū reprobarē/ q̄d
hic nullas pspitates sequūt: ⁊ omis molestias amplectunt. j.
Corꝯ.xv.c. Si i hac vita tm in christo sperātes sum⁹: misera/
biliores sum⁹ oib⁹ hoib⁹. Et ondit se istā solutionē ⁊ veritatis
cognitionē nō a se iuenisse: sz a deo: Unde addit: z Existi/
mabam vt cognoscerem. i. putabam primo cito inue/
nire veritatē. Sed a Hoc labor est añ me. i. supra me.
✻ Donec intrē
z Existimabā ⁊c. Hoc potuit dicere adā post peccatū: vl̄ etiā gen⁹ hūanū p adā: Existimabā vt cognscerē/ bonū ⁊ malū comedēdo de pomo. Gen.iij.a. Eritis sicē dij/ sciētes bonū et malū. Sz a Hoc labor añ me: q: inde secut⁹ est
✻ omnis labor
z Existimabā ⁊c. Hoc pōt dicere/ q̄ magnā habēs scien/ tiam/ cōuertit se ad meditationē ⁊ imitationē passiōis christi. Existimabā/ aliq̄n hoc: vt cognoscerem: id est studēdo acquirerē magnā scientiam: et essem magnus clericus. Sed iam nolo. Et quare: a Labor: scz labor christi: est ante me: id est coram me ad meditandū ⁊ imitādum: nec aliud vo/ lo scire: sicut dicit apostolus. j. Corinth. ij.a. Nihil reputaui
✻ me scire
z Existimabā vt cognscerē ⁊c. Hoc posset dicere multi clerici: ꝑcipue theologi q̄ ꝑsumūt se statim hāe vl̄ habituros eē sciētiā scpturę diuinę. Sed a Hoc labor est. Eccs.j.d.
✻ Dedi cor meū
Ite sic/ z Existimabā vt cognscerē/ vel suscepi cognscere .i. ppositi studere. Et a Hoc labor est ante me. s. studiū
✻ aut studendi

De adam vel genere hūano

De valde doctis

De clericis

Alii de clericis

a Donec intrē/ p verā fidē ⁊ charitatē: c In sāctuariū dei.i.in christū: ī q̄ vt dicit Col'.ij.a.sūt oēs thesauri sapiētię ⁊ scię abscōditi. Añ ibidē ꝓmittit aplus: Instructi in charitate ⁊ in oēs diuitias plenitudinis intellect⁹ in agnitiōe mysterij dei pris christi iesu: in q̄ sūt ⁊c. In h̄ sanctuario bñ inuenik solutio ꝓmissę hesitationis. Cuz em̄ ipse esset sūme sapiēs/oēs secuti diuitias ⁊ pspitates ꝓtēpsit: ⁊ oia mala seculi sustinuit. d Et/ donec/ itelligā.i. attente cōsiderē: e In nouissimis eoꝝ/tā bonoꝝ q̄ maloꝝ. Nouissima em̄ bonorū sūt ī felicitate. Eccl.j.b. Timēti deū bñ erit ī extremis: ⁊ in die defunctiōis suę bñdicek. Propk h̄ dicebat balaā/ Mūeri xxij.b. Moziak aia mea morte iustoꝝ: ⁊ fiant nouissima mea hoꝝ silia. Nouissima aūt peccatoꝝ sunt ī miseria ⁊ pauptate. Job.xxvij.d. Diues cū dormierit nihil secū auferet ⁊c. Pś. Pś.33. Moꝛs pctōꝝ pessima. Job.xxj.b. Ducūt ī bonis dies suos: ⁊ ī pūcto ad inferna descēdūt. Lucl.xvj.f. Mortu⁹ ē diues ⁊ sepult⁹ ī inferno. Qui g̃ bñ intelligeret ī istis nouissimis: bñ cognosceret q̄ ista pspa nō sunt appetenda. Deuk.xxxij.d. Utinam saperēt ⁊ intelligerēt ac nouissima puiderēt. Eccl.vij.d. In omnib⁹ operibus tuis memozare nouissima tua: ⁊ in ęternum nō peccabis.

Ar. ‡ introeā
Ar. ‡ nouissima
Ar. ‡ dolositatē

a aū me. Donec ‡ intrē ī sāctuā
b rū dei: ⁊ intelligā in ‡ nouis/
c simis eorum. Ueruntamen
s prōpter ‡ dolos posuisti eis:

✻ oīs laboz ⁊ doloz generi hūano. a Donec/ pacta vita ista et pęnitētia facta b Intrē/ p⁹ mortē: c In sāctuariū dei.i. ī limbū/ vel in cęlū post christi passionē: sicut dictū est ei/ Geñ. iij.d. In sudore vultus tui vescerl pane tuo: donec reuertaris in terrā de qua sumptus es.

✻ me scire inter vos nisi dominū iesum christū ⁊ hunc crucifixū. Hic est liber vitę in quo addiscitur ars viuendi: in quo deberet studere ⁊ legere frequēter omnis qui vult habere artem viuendi. Unde Job. xxxj.d. qui volebat bene viuere dicebat: Libzum scribat ipse qui iudicat: vt in humero meo poztem illum: ⁊ circūdem illuz gutturi meo quasi cozonam mihi: p singulos gradus meos pronūciabo illū/ et quasi principi offerā eū. a Donec intrem in sanctuariū dei: id est in cęlū: quādo omnia sciam.

✻ Dedi coz meū vt scirem prudentiam atq̄ doctrinam: ⁊ agnoui q̄ in his esset laboz ⁊ afflictio spiritus: scz in studio. Studiū enim est laboz maximus/ licz nihil sit simili⁹ ocio. Et est ante me. q.d. semper fugit sciētia ⁊ elabitur: sicut vmbza hominis sp fugit ante ipsū si velit eam apzehendere: sic scientia. Eccs. viij.d. Quāto pl⁹ labozauerit ad quęrēdū: tāto min⁹ iueniet. Itē Eccs. vij.c. Dixi sapiēs efficiar ⁊ ipa longi⁹ recessit a me. Item. viij.d. Est hō qui diebus ac noctibus somnū non capit oculis: et intellexi q̄ omnium operum dei nullam possit homo inuenire rationem eozum quę sunt sub sole: et quanto plus labozauerit ad quęrendum: tanto minus inueniet. Nec sufficit laboz studij sine gratia. Añ sequit: a Donec intrē in sāctuariū dei: id ē vt sim ō ecclesia dei merito/ nō tm̄ numero. Sap̄.j.a. In maliuolam animā non introibit sapientia: nec habitabit in cozpoze subdito peccatis. Nec etiam in hypocritis. Unde ibi sequit: Spiritussanctus disciplinę effugiet fictum. j. Cozinth.viij.a. Si quis existimat se scire aliquid/ nō dum cognoscit quomodo opozteat eum scire: scz per gratiam ⁊ labozem studij ⁊ exercitium scholasticum. Uel sic/ Donec intrem in sanctuarium dei: id ē in cęlum. q.d. licz homo etiam multū labozauerit: non tamē acquiret perfectam sciētiam: donec peruenīat illuc vbi sine laboze omnia cognoscet in deo. j. Cozinth.xiij.d. Nunc cognosco ex parte: tunc cognoscam sicut ⁊ cognitus sum

✻ aut studēdi ꝓpositū. a Donec intrē in sāctuariū dei: id ē in ꝓlationē ecclesiasticā. Deuk.xxiij.a. Nō intrabit eunuch⁹ attritis vel amputatis testiculis ⁊ abciso veretro/ ecclesiā dei. Job.x.a. Qui non intrat p ostiū in ouile ouiū: sed ascendit alunde: ille fur est ⁊ latro. Ezech.xliij.b. Posuistis custodes obseruationum mearū in sanctuario meo vobismetipsis. Ezech. viij.k. Violabunt arcanum meum ⁊ intrabunt in illud emissarij. Et notandū super illud verbum: Ecce nationem filiorum tuorum reprobaui: q̄ aliquis est filius dei multis modis: scilicet:

Filius dei q̄l efficit ꝓ

- Creationem. Job.j.b. Cum venissent filij dei et assisterent coram domino.
- Adoptionem. Roma. viij.c. Accepistis spiritum adoptionis filioꝝ dei.
- Fidem. Gal.iij.d. Omnes enim filij dei estis p fidem. Job.j.a. Dedit eis potestatē filios dei fieri.
- Obedientiam. Eccl. iij. a. Matio eozum obedientia ⁊ dilectio ⁊c.
- Charitatē. j. Job.iij.a. Uidete qualem charitatem dedit nobis deus pater: vt filij dei nomi nemur ⁊ simus.
- Imitationem. Eph.v.a. Estote imitatozes dei sicut filij charissimi.
- Uitationē peccati. j. Job.iij.b. Omnis qui natus est ex deo non peccat.
- Uictoziam mūdi. j. Job.v.a. Omne quod natum est ex deo vincit mūdum.
- Pęnitētiā. Osee.j.d. In loco vbi dicek eis: nō ꝓplus meus vos: dicek eis filij dei viuētis.
- Contemplationē. Apocl.ij.e. Hęc dicit filius dei: q̄ habet oculos tanq̄ flammā ignis.
- Uerbum dei. Jaco.j.c. Volūtarie genuit nos verbo veritatis.
- Baptismū. Job.iij.a. Oportet nasci denuo. Et ibidem: Nisi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ spiritusancto ⁊c.
- Resurrectionē. Lucl.xx.f. Filij sunt dei cum sint filij resurrectiōis.
- Quęsitionem. Pś. Hęc est generatio quęrentium eum. Pś.23.
- Lucem. Job.xij.f. Ut filij lucis sitis.
- Spē. j. Pet.j.a. Regenerauerit nos in spem viuam.
- Glorificationē. j. Job.iij.a. Charissimi/ nūc filij dei sumus: sed nondū apparuit quid erim⁹: Scimus aūt/ quoniā cum apparuerit/ similes ei erimus. Sap.v.a. Ecce quomō computati sunt inter filios dei.
- Inimicozum dilectionem. Matth. v.g. Diligite inimicos vestros vt sitis filij patris vri.

f Uerūtamen ⁊c. Tertia pars: vbi ostendit quid in sanctuario didicerit. Et multa sunt q̄ ibi didicit. Primū est q̄ diuitię magis obsunt malis q̄ prosint. Añ dic: Uerūtamen: q.d. laboz fuit ante me vt cognoscerem ⁊c. Uerūtamen tātū laboz̄aui q̄ hęc didici. s. qō g Propter dolos/ quos faciunt alijs. h Posuisti eis: id est ista temporalia ad tempus concessisti eis: vt scz exigentibus dolis ⁊ peccatis eorum bona habeant p̄sentia: ⁊ futuris priuenk. Propter quod dicit Amos.vj.a. Uę qui opulenti estis in sion: id est in ecclesia. Et Lucl.vj.d. Uę vobis diuitibus q̄ habetis hic consolationem vestram. Uel/ Propter dolos: id est vt ipsi ibi decipiank: nō quia deus intendat eos decipere: sed ipsi se decipiunt illicientes se creaturis et donis dei: et ipsum deum et ęterna non quęrētes. Sap̄.xiij.b. Creaturę dei factę sunt in odium ⁊ in temptationē animę hominū ⁊ in muscipulam pedibus insipientiū: quia sicut in muscipula capiunk mures ꝓpter escam quam ibi quęrunt: ita homines deserentes creatorem: ⁊ voluptatem quęrentes in creaturis. Et dicit: Posuisti/ non dedisti: quia talis datio nihil est aliud q̄ quedam falsa positio

Item sic/ f Uerūtamē propter dolos/ populi punitos. h Posuisti eis/ malos ꝓlatos. Job.xxxiij.d. Et super gentes ⁊ super omnes homines: qui regnare facit hypocritam: id est antichristū/ vel malū ꝓlatum: propter peccata populi. Daniel'.viij.g. Dirigek dolus in manu eius: ⁊ coz suū Aliter

✻ magnificabit

falsa positio: Sicut solet fieri in disputationibus/ vbi ponunt quędam falsa gratia disputationis ad tempus: Sic dominus: qñ fit aliquis episcopus: tũc idem est ac si dicat ei dominus: ponat te esse episcopũ/ vel regem/ vel diuitem: et huiusmodi. Sed sic est in falsa positione/ q̃ ille q̃ facit positionẽ: scz oppo/ nens/ habet potestatẽ deponẽdi/ dicendo: cedat tempus: ⁊ non ille cui fit positio. Unde Eccl. xxxij. a. Rectorem te posuerunt noli extolli: quia cito veniet tempus depositionis. Esa. xxij. f. Expellam te de statione tua: et de ministerio tuo deponam te ⁊c. Tempore positionis concedendum est quicquid sequit ex positione: id est obediendum est episcopo dum est episcopus/ in omnibus quę pertinent ad cathedram. Matth. xxiij. a. Super cathedram moysi sederunt scribę et pharisęi: Omnia ergo quęcũq̃ dixerint vobis: seruate ⁊ facite ⁊c. Ita dominus q̃ndo vult/ ponit nobis ista: ⁊ quãdo vult deponit. Job. j. d. Dominus dedit/ dominus abstulit: sicut domino placuit: ita factum est. Job. x. d. Potestatem habeo ponẽdi animã meam: ⁊ potestatẽ habeo iterum sumendi eam. Si de anima: ergo multo fortius de rebus exterioribus. Ipse dixit: Cedat temp⁹/ illi diuiti/ Lucl. xij. c. cui dixit: Stulte hac nocte animam tuam repetent a te: et quę parasti cuius erunt? q. d. dominus: cedat tempus: facta positione possibili/ concessisti impossibile: ergo male. Or enim facta fuisset positio: ipse loquens animę suę premittit/ dicens: Anima habes multa bona/ posita in annos plurimos. Cum dicit/ posita: concedit positum: cum dicit/ in annos plurimos: concedit falsum sequens ex posito: cum autem addit requiesce ⁊c. concedit impossibile: quia in diuitijs nõ potest esse quies: Nam in acquirendo/ labor est: in possidẽdo/ timor: in deserẽdo/ dolor. Eccls. v. c. Saturitas diuitis non sinit eum dormire. Hoc est primũ quod intellexit: scilicet q̃ diuitię non ꝓsunt: sed obsunt. Unde Eccls. v. c. Est alia infirmitas pessima quã vidi sub sole: diuitię cõseruatę in malũ dñi sui. Secũdũ est/ q̃ honores nihil ꝓsunt. Unde addit: a Deiecisti eos dum alleuarent: id est simul eleuasti ⁊ deiecisti: sicut in lucta luctator simul eleuat socium suum ⁊ deijcit. Job. xxiiij. d. Eleuati sunt ad modicũ et nõ subsistent. Et. xxx. c. Eleuasti me ⁊ quasi super ventum ponens elisisti me valide. Ps. Quẽadmodum fumus deficient. Fumus em̃ simul eleuat ⁊ deficit.

Alit * magnificabit: ⁊ in copia omniũ rerũ occidet plurimos: id est donis seducet a Deiecisti eos/ de ꝓlatione ⁊ potestate sua: id ẽ deijcies. Esa. xj. a. Spiritu labiorũ suorũ interficiet impiũ. Ps. In ignem deijcies eos: in miseriis nõ subsistent. Tertiũ q̃ intellexit est q̃ desolabunt ab amicis maxime ĩ morte. Unde admirãs subiũgit: b Quõ facti sunt in desolationẽ: In morte. s. Nullus em̃ tũc eos iuuat. Esa. xiiij. e. Quasi cadauer putridũ non habebis consortiũ: dicit ad nabuchodonosor: quia etiã si rex sit hõ/ nihilomin⁹ quãdo mortu⁹ est abominabilis est omnibus. Thren. j. a. Non est qui consolet eam ex omnib⁹ charis eius. s. animã mortui. Hiere. xxv. g. Facta est ira eorũ ĩ desolationẽ a facie irę colũbę ⁊c. Ezech. xxxv. a. Dabo te ĩ desolationẽ atq̃ desertũ: vrbesq̃ tuas demoliar ⁊c. Lętante vniuersa terra/ in solitudinem te redigam. Quartũ est q̃ fortitudo q̃ntacũq̃ tẽporalis cito perit. Uñ addit: c Subito defecerũt. q. d. licz desolatio sequat in morte: nõ esset tũ mirũ si diu possent viuere in delitijs: si tunc diuitias ⁊ delitias ⁊ honores appeterent. Sed hoc summa stulticia est: q̃ eas appetunt ⁊ quęrũt: ⁊ tamẽ subito deficiũt/ tã ipsi appetentes q̃ ipsa appetita. Ezech. xiij. b. Ecce cecidit paries: nũqd nõ dicet vltra: vbi linitura quã linistis? Paries/ corp⁹ nostrũ est: linitur quando fouet: cibatur quando ꝓciosis vestibus ⁊ pictis vel tinctis tegit. Sed stultũ est ꝓciosos colores apponere parieti ruinoso. Job. v. a. Uidi stultum firma radice: ⁊ maledixi pulchritudini eius statim. Ps. Uidi impiũ superexaltatũ et eleuatum sicut cedros libani: ⁊ trãsiui/ ⁊ ecce non erat: quęsiui ⁊ nõ est inuentus locus eius. Quintũ q̃ intellexit est/ q̃ tales expectat mors ęterna. Uñ addit: d Perierũt/ ęternaliter: non iniuste: sed e Propter iniquitatẽ suam. Job. vi. c. Tempore quo fuerint dissipati/ peribũt. Tempus dissipationis est mors: ĩ qua fit dissipatio ⁊ diuisio: q̃ res dissipant a parẽtibus vel potẽtibus: anima a dęmonibus: corpus a vermibus. Eccl. x. b. Cũ em̃ moriet homo/ hęreditabit vermes/ bestias/ et serpentes. Ecce illa terna dissipatio. Hęc tria mala/ quę in hoc versu cõtinent/ etiam in anima in ꝓsenti fiũt. Prima/ desolatio: qñ caret ꝓsolatiõe. Ps. Quare tristis es anima mea ⁊c. Hãc aũt sequit defectus a bono: defectum ꝓo sequit perditio. Primũ acidię: secundũ pigritię vel torporis: tertiũ est desperationis. Primũ impedit incipientes: Secundũ opponit ꝓficientibus: Tertiũ/ ꝓfectis. Sextũ q̃ intellexit est q̃ omnia ista temporalia sunt falsa ⁊ vana. Unde dicit: f Uelut somniũ surgentiũ. Et hoc est determinatio eius q̃ ꝓmisit: subito defecerũt. s. ipsi diuites vel diuitię: velut somniũ surgentiũ. i. sicut qñ aliquis somniauit se esse in multis diuitijs vel delitijs vel honorib⁹/ cũ euigilat ⁊ surgit de somno: intelligit q̃ illa nõ habebat in veritate: sed somniũ ⁊ vanitas erat: Sic isti diuites qui modo dormiũt ⁊ quiescũt in istis tpalibus: qñ in morte euigilabũt/ tũc ꝓcipiẽt se nõ in veritate fuisse diuites: sz sicut ꝓ somniũ. Unde alibi ĩ Ps. Dormierũt somnũ suũ/ ⁊ nihil inuenerũt omẽs viri diuitiarũ in manib⁹ suis. Esa. xxix. b. Sic̃ somniat esuriẽs ⁊ comedit: cũ aũt fuerit expgefactus/ vacua est aĩa ei⁹ ⁊c. Sic erit multitudo omniũ gentiũ quę dimicauerũt cõtra montẽ sion. Job. xxij. d. Diues cũ dormierit nihil secũ auferet: aperiet oculos suos ⁊ nihil inueniet: apprehẽdet eũ q̃si aqua inopia. Et hoc aptius dicit/ cũ subiũgit. g Dñe in ciuitate tua imaginẽ ipsorũ ad nihilũ rediges. i. gloriã temporalẽ: q̃ sicut imago apparet in isto somnio: Sed hanc excutiet euigilatio. Et hoc facies/ in ciuitate tua/ supna hierusalẽ: vbi nõ erit somniũ: sed veritas. Et cũ ipsi euigilãtes surgant in morte vel ĩ iudicio/ dicẽtes: Aperi nobis: tũc imaginẽ ipsorũ ad nihilũ rediges: quia nec amplỳ somniabũt: nec ad veritatẽ in ciuitatẽ tuã intrabũt. Matth. xxv. a. Morã autẽ faciẽte sponso/ dormitauerũt oẽs ⁊ dormierũt: media autẽ nocte dũ omnes dormirent/ clamor factus est: ecce sponsus venit/ exite obuiã ei: ⁊ q̃ paratę erãt intrauerũt cũ eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua. Nouissime aũt venerũt ⁊ reliquę virgines: scz somniatrices/ dicẽtes: Dñe dñe/ aperi nobis. At ille respõdens/ ait: Amẽ dico vobis/ nescio vos. Sic accidit somniãtibus huiusmõdi. Eccl. xxxiiij. a. Multos errare fecerũt somnia: ⁊ exciderũt sperãtes ĩ illis. Item de ꝓlatis malis. f Uelut somniũ surgentiũ/ transibit dignitatis eorũ gloria. Job xx. b. Uelut somniũ auolans/ nõ inueniet: sicut visio nocturna g Dñe in ciuitate tua. i. in ecclesia tua: h Imaginẽ ipsorũ. i. ipsos ꝓlatos inutiles/ qui sũt quasi imagines: q̃ adorant vt dij. Os habẽt ⁊ nõ loquunt/ ꝓdicãdo vel cãtãdo. Quid ergo faciũt de ore? Dãducãt ⁊ bibũt copiose ⁊ splendide. Eccl. xxx. c. Quid proderit libatio idolo? Nec̃q̃ em̃ mãducabit: nec̃q̃ odorabitur. Zach. xj. d. O pastor ⁊ idolum derelinquẽs gregem. Istas imagines i Ad nihilum rediges. Esa. xlj. g. Ventus ⁊ inane simulacra eorũ. Esa. xix. a. Ascendet dom⁹ super nubẽ leuem: ⁊ ingrediet ęgyptum: et coruent omnia simulacra ęgypti: id est mundi. Osee. xiij. b. Erũt sic̃ puluis turbine rapt⁹ ex area: ⁊ sic̃ fum⁹ de fumario.

Uel moraliter de ciuitate religionis. g Dñe in ciuitate tua: id est in religiõe: vbi debet esse ciuium vnitas in habitu exteriori: ⁊ in homie interiori: h Imaginẽ eorũ. s. temporalium imaginatiões. i Ad nihilũ rediges: quia ibi nõ debent cogitare de sęcularibus vel temporalibus: sed solum de ęternis. Ps. Cogitaui dies antiquos et annos ęternos in mente habui. Phil. iij. d. Conuersatio nostra in cęlis est.

f quitatem suam. Uelut somniũ surgentium: dõmine in ciuitate tua imaginẽ ipsorũ ad nihilũ rediges.

a deiecisti eos dum alleuarẽtur. Quomodo facti sunt in desolationem: subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Ar. † exurgẽtis
Ar. † imagines eorum

Ps. 41.

Ps. 75.

De prelatis malis

Ps. 113.

De religione

Ps. 76.

Possunt autem notari plures causę quare temporalia dicunt somnia/ſm ꝓprietates somniorũ:

Ps.4. Sicut homo ĩ somnio amplexat phantasmata ꝑ veritate: sic homines mũdani ꝓſentia ꝑ eternis. Ps. Filij hominũ vt quid diligitis vanitatẽ ꝛc.

Sicut ꝑ varietate infirmitatũ est diuersitas somniorũ: sic diuersitas morborũ ſpũaliũ. Cupiditas em̃ facit somniare/diuitias: ſupbia/ honorẽ: inaniſgloria/ famã: luxuria/ delitias: ꝛ ſic de alijs. Unde Cato. Somnia ne cures: nam mẽs humana qd̃ optat Dũ vigilat/ſperat/ꝑ ſomniũ cernit idipſũ. Eccl. v. a. Multas curas ſequũt ſomnia ꝛc.

Sicut ſtultus extollit de ſomnio: ita ſtulti huius mũdi d̃ iſtis tẽporalibus extollunt. Eccl. xxxiij. a. Somnia extollunt

Sic diabolus illudit in ſomnijs: ita ĩ diuitijs. (imprudẽtes. Eccl. xxxiij. a. Cor tuũ phãtaſias patit/niſi ab altiſſimo fuerit ĩmiſſa viſitatio. Lucꝶ. xxiij. b. Illuſit indutus veſte alba. Alba veſtis/ſũt diuitię ꝛ honores.

Sicut ſomnia exponunt ꝑ oppoſitũ: ſic in iſtis. Lucꝶ. vj. d. Uę vob q̃ ſaturati eſtis: qꝛ eſurietis. Et. xvj. f. Fili recordare: qꝛ recepiſti bona in vita tua: ꝛ lazarus ſimilit mala: nũc autẽ hic conſolat/tu ꝯo cruciaris.

Temporalia dicũt ſomnia: qꝛ

Ps.15. Sicut ſomnia faciũt timeri homines qd̃ nõ eſt timẽdũ: ſic iſta. Ps. Ibi trepidauerũt timore vbi nõ erat timor.

Sicut ſomniũ facit credi de mortuo q̃ viuat: ſic diuitię et delitię. j. Timoth. v. a. Uidua q̃ in delitijs ẽ/viuẽs mortua ẽ. Apoc. iij. a. Nomẽ habes q̃ viuas ꝛ mortus es.

Sicut cũ euigilat a ſomno euaneſcũt oia: ſic de iſtis. Unde

Ps.75. Ps. Nihil inuenerũt omnes viri diuitiarũ ꝛc.

Sicut ſomnia ſunt quędã ꝓludia futurorũ: ſic iſta. Unde Hieronymus vel Gregorius. Cõtinus ſucceſſus tẽporaliũ eternę reprobatiõis certiſſimũ eſt iudiciũ: Sicut cũ medicus cõcedit infirmo omia quę deſiderat: ſignũ eſt deſperatiõis.

Ps.77. Ps. Deſideriũ eorũ attulit eis ꝛc.

Sicut ſomniũ aſſecurat: ſic iſta. Prouer. xxiij. d. Eris quaſi dormiens in medio mari.

Sicut de ſomnio remanet tm̃ memoria quę animũ potius affligit q̃ delectet: ſic

Al. ꝗdelectatũ de diuitijs: Lucꝶ. xvj f. Recordare: quia recepiſti bona in vita ꝛc.

Al. ꝗmutati

a Quia ꝗflãmatũ ẽ cor meũ et
b renes mei ꝗcõmutati ſũt: ꝛ ego
c ad nihilũ redactus ſũ et ꝗneſci-
d ui. ꝗUt iumẽtũ factus ſũ apud
e te: ꝛ ego ſemp tecũ. Tenuiſti
f manũ ꝗdexteram meam: et in
g voluntate tua deduxiſti me:
h et cũm gloria ꝗſuſcepiſti me.

al. ꝗnõ cognoui

Al. ꝗQuaſi pecus

a Quia ꝗflãmatũ ẽ cor meũ/ardore inuidię. Hoc eſt qd̃ ſupra dixit: Quia ęlaui ſup iniqs. Eccl. viij. c. Ne incendaris flãma ignis pctorũ illorũ. Secũdo oſtẽdit ſe peccaſſe peccato inſtabilitatis/cũ addit. b Et renes mei cõmutati ſunt. i. factus ſum inſtabilis cõtra tem-

Ps.108. ptationes. Ps. Mutates transferant filij eius ꝛ mẽdicent: Illa ſcz mendicitate: de qua Matth. xxv. a. Date nobis de oleo veſtro. Et per renes poteſt notari peccatum carnis: qd̃ regnat in renibus virorũ: ſicut dicit Greg. Cõtra qd̃ dicit dñs Lucꝶ.

Ps.25. xij. e. Sint lumbi veſtri przecincti. Ps. Ure renes meos ꝛ cor meũ. Tertiũ in quo dicit ſe peccaſſe exemplo maloꝝ/eſt terrenorũ amor. Unde addit: d Et ego ad nihilũ redactus ſũ: ſequẽs nihilũ terrenorũ. Aug. Si paleã ſequeris/palea efficieris. Quarto ꝑ ignorantiã: Unde ſubdit: e Et neſciui/pctm̃ meũ. Ambroſius. Periculoſiſſime ſcito te ęgrotare: qꝛ te egrotare ignoras. Oſee. viij. c. Comederũt alieni robur eius ꝛ ipſe neſciuit. Eſa. xlij. d. Cõbuſſit eũ ĩ circũitu ꝛ nõ cognouit: ꝛ ſuccẽdit eũ ꝛ nõ intellexit. Quintũ eſt ſtoliditas. Unde ſequit:

f Ut iumẽtũ factus ſũ. i. ſtolidus: ꝛ portãs indifferẽter onera

Ps.31. diaboli vt dei. Cõtra qd̃ dr ĩ Ps. Nolite fieri ſic equus ꝛ mulus qb̃ nõ eſt intellectus. Jobel. j. d. Cõputruerũt iumẽta ĩ ſtercore ſuo. Job. xvij. a. Quare reputati ſumus vt iumẽta ꝛ ſorduimus coram te: Et hoc/ g Apud te/q̃ recte eſtimas: nõ apd̃ homines q̃ me ſapientẽ dicebãt: ſapiẽtia hui̇us mũdi quę ſtultitia ẽ apud deũ. j. Corꝶ. iij. d. Et oſtendit q̃ licz ſic peccaret: tm̃ fidẽ informẽ habebat. Unde addit: h Et ego/tm̃/ſemp/fui/tecũ: ꝑ fidẽ informẽ: nõ receſſi a te ſequẽdo deos alienos. Sic legunt iſta ſm Glo. Uel aliter põt legi in bono. a Quia inflãmatũ est ꝛc. Et ſic cõtinuari põt. Supra dixerat ſe ingreſſũ in ſanctuariũ dei vbi multa didicit: ꝓpter q̃ dicit: Inflãmatũ

Aliter

est cor meũ/igne charitatis. Lucꝶ. xxiiij. e. Nõne cor nrm ardẽs erat ĩ nobis dũ loq̃rek nob in via d̃ ieſu? Greg. Amor ſuggerit qd̃ negat ĩgeniũ. Idẽ. Uiref q̃ſ impiria denegat/charitas ſubmiſtrat. Ex hac aũt inflãmatiõe multa bona ſequũt. Primũ ẽ cõmutatio voluptatũ. Unde dicit: b Renes mei. i. voluptates meę. c Cõmutati ſũt. q. d. guſtato ſpũ deſipit oĩs caro. Eſa. xl. g. Qui aũt ſperãt ĩ dño/mutabũt fortitudinẽ ꝛc. De his renib̃: Leuitꝶ. iij. c. przcipit vt renũculi offerant dño ĩ ſacrificiũ. Renes naturalit intra corp̃ ſunt: ſi extra ponant/male cõmutant: Ita ꝛ delectatiões nõ debẽt eſſe de exteriorib̃ reb̃: ſed de intrinſecis. i. ſpũalib̃. Eccl. xxx. c. Nõ eſt oblectamẽtũ ſup cordis gaudiũ: ꝛ iocũditas mẽtis: hęc ẽ vita hoĩs. Itẽ renes in calida pinguedine debẽt ſedere. i. i fervẽti deuotiõe. Secũdũ qd̃ ſequit ex inflãmatiõe/eſt humilitas. Unde addit: d Et ego ad nihilũ redactus ſũ/ꝑ hũilitatẽ q̃ neceſſaria ẽ poſt renũ mutationẽ/ne de ſãctitate eleuet cor. Job. xxx. b. Redactus ſũ ad nihilũ/abſtulit q̃ſi vẽt̃ deſiderũ meũ. De hac ãnihilatiõe/Prouer. xij. a. Uerte ipioſ ꝛ nõ erũt. Per ꝗzũ. Gal. vj. a. Si q̃s ſe exiſtimat aliq̃d eẽ cũ nihil ſit: ipſe ſe ſeducit. Tertiũ ẽ abſcõſio ſuĩ ꝑſi̇. Unde ſequit: e Et neſciui: qꝛ ꝯa hũilitas bona ſua homi abſcõdit. Greg. Soli ſancti bona ſua nõ vident q̃ alijs videda ꝓbent. Quartũ eſt obediẽtia. Unde addit: f Ut iumentũ factus ſũ apud te/portãs ſine murmure onus dñi. Matth. xj. d. Tollite iugum meũ ſup vos ꝛc. Jugũ em̃ meũ ſuaue ẽ ꝛ onus meũ leue. Sed ſunt q̃dã q̃ ſubijciũt ſe iugo obediẽtię: ſed cũ eis dura ꝓcipiũt reſiliũt. Propterea ſequit quintũ qd̃ neceſſariũ eſt. ſ. pſeuerãtia. Unde dicit: h Et ego ſemp tecũ. Nõ ſemp ſũt cum dño q̃ ad horã credũt: ꝛ ĩ tpe tẽptatiõis recedũt: ſic dr Lucꝶ. viij. b. Oſee. vij. d. Uę eis/qꝛ receſſerũt a me: vaſtabunt/qꝛ ꝓuaricati ſũt in me. Sz boni ſũt ſp cũ dño. Ps. Et nõ diſcedim̃ a te. Ro. viij. g. Certus ſũ q̃ neq̃ mors neq̃ vita ꝛc. poterunt nos ſepare a charitate dei. Ex his aũt mereꝶ hõ triplicem gratiã. ſ. gratz coopantẽ/pficientẽ/ pficiẽtẽ ſiue cõſũmantẽ: q̃ tres notant ĩ ſequẽti ꝓſu. i Tenuiſti manũ. i. opationẽ. k Dexterã. i. bonã/nõ ſiniſtrã/meã: Ecce coopatio ex pte nra. Tenuiſti/notat opationẽ ſiue copationẽ ex pte dei/ ſine q̃ nihil bonũ fit. j. Corꝶ. xv. b. Nõ ego ſz gra dei mecũ. Job. xv. a. Sine me nihil potestis facere. Eſa. xlij. b. Apprehendi manũ tuã ꝛ ſaluaui te: In hoc q̃ notat gra coopans. Cũ aũt addit: l Et ĩ volũtate tua deduxiſti me/ notat gra pficiẽs. In volũtate tua. i. ſm volũtatẽ tuã. Deduxiſti me/de bono in melius. Uel/ In volũtate tua. i. in ꝓcęptis ꝛ ĩ cõſilijs tuis. Ps. Deduc me ĩ ſemita mãdatorũ tuorũ: qꝛ ipſã volui. Gra aũt pficiẽs ꝛ cõſũmãs/notat/cũ cõcludit:

Ps.118.

o Et cũ gla ſuſcepiſti me. i. ſuſcipies ĩ futuro. Luc. xiij. c. Tũc erit tibi gla coram ſil̃ diſcũbẽtib̃. Tũc dicit: nõ nũc: ſed vilitas ĩ pſnti: gla ĩ futuro. Prouer. xv. d. Gloriã ꝓcedit hũilitas. Et ibi Lucꝶ. xiij. c. ſtati ſequit: Omis q̃ ſe exaltat hũiliabit: ꝛ q̃ ſe hũiliat exaltabit. Itẽ põt hoc ſpũaliter dicere religiosus: i Tenuiſti manũ dexterã meã/ educẽdo me de ſeculo. Gen. xix. d. Diſſimulãte loth exire/apphẽderũt manũ eius ꝛ manũ vxoris/ꝛ eduxerũt eũ. l Et ĩ volũtate/ñ violẽtia: qꝛ nõ recalcitraui. Matth. vj. b. Fiat volũtas tua ſic in cęlo ꝛ ĩ tra. m Tua/nõ mea: Matth. xxvj. d. Nõ qd̃ ego volo ſz qd̃ tu/Ecce obediẽtia. n Deduxiſti me: vt dux/ñ vt cęcus: Deut. viij. c. Qui eduxit te d̃ tra egypti. i. d̃ mũdo: et ductor tuus fuit ĩ ſolitudine. i. ĩ religiõe. Et tandẽ ſequit ꝓmiũ: o Et cum gloria ſuſcepiſti me: vt expoſitũ eſt. Uel in ꝓſenti etiã gloria eſt homi ſeruire deo: cui/ſicut dicit Boetius/ſeruire regnare eſt. Eccl. xxiij. d. Gloria magna eſt ſequi dñm.

Aliter de religioſis

Quid em̃ mihi

a Quid eñ mihi ꝛc. Quarta pars: vbi arguit se de prio/ ribus cõparans pręmiũ ęternũ voluntati suę priori. Unde di cit: Quid eñ. q.d. bene dico q̃ suscipies me cũ gl̃ia. Eñ. i. quia: Quid/admiratiue ꝛ indetermiate: b Mihi est in cęlo. q.d. magnũ ꝛ admirabile: quia q̃d oculus non vidit nec aũris audiuit: nec i cor bomis ascẽdit/q̃ p̃pa/ rauit deus diligentib⁹ se. i. Cor. ij. c. et Esa. lxiij. c. Et a te ad volui sup terram: q.d. nihil ẽ illud q̃d cũ ardenti desiderio vo/ lui a te. Magnã iniu/ riã faceret regi q̃ peteret ab eo instãter stercus vnũ de sterqui/ linio suo. Tẽporalia sunt stercora: q̃ non sunt digna vt a tanto dño petant. Phil. iij. b. Arbitror vt stercora. Matth. vj. d. Primũ quęrite regnũ dei. i. magna. Joh. xvj. e. Usq̃ modo nõ petistis quicq̃. q.d. ſz nihilũ. s. tẽporalia. Sed hęc petunt: q̃ illa nõ cogitant. Qui eñ illa amaret/ista nõ quęreret: ſz cõ/ temneret. Unde dicit Greg⁹. Qui cęlestis vitę dulcedinẽ inquã/ tũ possibilitas admittit pfecte cognouerit: ea q̃ ĩ terris amaue/ rat/libẽter cũcta derelinquit. Idẽ. Fortis ẽ vt mors dilectio: q̃ sicut mors interimit corpus: ita ab amore rerũ corporaliũ ęqnę vitę charitas occidit. Q̃d ꝛ in se factũ iste asaph ostẽdit/ cũ subiũgit: d Defecit caro mea. i. volũtas carnalis de/ fecit ex p̃gustatiõe cęlestĩ dulcedinis: Quia sic dicit Greg⁹: gu/ stato spũ desipit oĩs caro. f Et cor meũ. i. cogitatio mala q̃ de corde pcedit. Matth. xv. b. De corde exeunt cogitatio/ nes male. Et his deficiẽtib⁹ cor deũ eligit ꝛ diligit. Unde addit: g Deus cordis mei: supple est reformat: Sic supra pe/ tebat dauid: Cor mũdũ crea in me deus: ꝛ spm̃ rectũ innoua ĩ viscerib⁹ meis. h Et pars mea de⁹. q.d. cõtemptis ter/ renis deũ elegi: vt sit ps ꝛ portio mea. Ps. Dñs ps hęreditatis meę. Ecclesi. xliij. g. Possessionẽ non dabitis eis: ego eñ possessio eorũ. i In ęternũ. Lucꝛ. x. g. Maria optimã pte elegit q̃ nõ auferet ab ea. Scõm hũc modũ/exponit Gilibert⁹ hũc versum/dicens: Defecit caro mea ꝛ cor meũ ꝛc. vt nec carnalis affectus: nec cordis mei sensus respiret: sed sit de⁹ cordis mei ps: Si hãc partẽ pdidero/ianis ꝛ vacu⁹ remanebo: quasi terra sitiens/ꝛ quasi vas perditũ: Et ita vacuo vasi tuo plenitudinis portionem infunde: quid parcis torrenti volup/ tatis? Heu q̃si raptim trãsit torrens iste nostris in cõuallib⁹: sed trahit me post se in ęternũ desideriũ delitię ipertitę. Vel in psona iusti tẽptati põt legi/vt dicat: a Quid eñ mihi est in cęlo: ꝛ a te q̃d volui sup terrã? q.d. nullã dñe cõ/ solationẽ imittis mihi de cęlo: ꝛ tñ nihil terrenum quero a te. d Defecit/in tẽptatiõib⁹ e Caro mea: quo ad carnalia f Et cor meũ: quo ad spũalia. ij. Cor. j. b. Supra modũ grauati sum⁹/supra virtutẽ: ita vt tederet nos etiã viuere. Sz in nobisipsis respõsũ mortis habuim⁹: vt nõ sim⁹ fidentes in nobis: sed in deo ꝛc. Ideo sequit: g Deus cordis mei: Et nõ dicit q̃d: vt mlta ponam⁹: Unde versus: Exemplũ/so/ ci⁹/medic⁹/merces/pz/auctor: Ustor/doctor/amor/spes/laus/ patientia/virtus. Christ⁹ enim est exemplũ nostrũ: ꝓm illud. j. Pet. ij. d. Christ⁹ passus est p nobis vobis relinquẽs exem/ plũ ꝛc. Item socius. Esa. xlj. b. Ne timeas: quia ego tecũ sũ. Medicus. Job. v. c. Ipse vulnerat ꝛ medet. Merces. Gen. xv. a. Ego pctor tuus ꝛ merces tua magna nimis. Itẽ pa/ ter. Heb. xij. c. Quis eñ filius quẽ nõ corripiat pater? Item auctor: ꝛ ideo amator. Sap. xj. d. Nihil odisti eorũ q̃ fecisti. Itẽ vstor. Ps. Ure renes meos ꝛ cor meũ. Itẽ doctor. Ps. Deus docuisti me a iuuẽtute mea. Osee. ij. c. Loquar ad cor eius. Item amor. j. Joh. iiij. c. Deus charitas est. Itẽ spes. Ps. Spes mea a iuuentute mea. Item laus. Ps. Fortitudo mea ꝛ laus mea domin⁹. Item patientia. Ps. Quoniã tu es patiẽtia mea. Item virtus. Ps. Deus noster refugiũ ꝛ virt⁹. h Et ps mea de⁹ in ęternũ. Hieronym⁹. Dedignamur cũ his trãsitorijs fieri pars: nimis auar⁹ est cui nõ sufficit de⁹. Et dico/mea/nõ omniũ: quia non impiorũ qui a deo recedũt ꝛ elongant: istorũ nõ ẽ pars de⁹: Unde addit: k Quia ecce q̃ elõgãt se a te pibũt. Elõgãt se q̃ pctm̃ faciũt. Nihil eñ aliud elõgat hominẽ a deo nisi mortale pctm̃. Hoc est chaos magnũ firmatũ inter deũ ꝛ peccatores. Esa. lix. a. Iniqtates vestrę diuiserũt inter vos ꝛ deum vestrũ ꝛc. Prouerb. xv. d. Longe est domin⁹ ab ĩpijs. Job. xxj. b. Qui dicũt deo/recede a no/ bis. Sed ꝓtra: Nõne domin⁹ vbiq̃ ẽ? Hie/ remię. xxiij. e. Deus e vicino ego sum: ꝛ non de⁹ delonge. Et in eo/ dẽ: Cęlũ et terrã ego impleo. Solutio. Prope est dominus malis p iusticiã/longe autẽ p gratiã. Et ideo etiã dicit: l Qui elongant se a te: nõ te a se/cũ semp ppe sis/vel per gratiã/vel per iusticiã. Lucꝛ. xv. c. Cõgregatis omnib⁹/adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquã: ꝛ ibi dissipauit substã/ tiam suã. m Peribũt. Merito perit/q̃ se a vita elõgat. Et dicit/Ecce: quia ꝛ cito ꝛ aperte veniet damnatio eorũ. Sap. vj. a. Horrendę ꝛ cito apparebit vobis: quoniã iudiciũ durissimũ est his qui p̃sunt ꝛc. Uñ quasi iã facta esset de dã/ natiõe eorũ/subdit: n Perdidisti omnes qui fornicant abs te. Perdidisti. i. perdes. Sed vt dictũ est/ita certus est iam de hoc ac si pteritũ esset. Uel/Perdidisti/iã in p̃sci/ entia oẽs sine psonarũ acceptiõe. ij. Paral. xix. c. Nõ ẽ apud deũ nostrũ iniquitas: nec psonarũ acceptio: nec cupido mune rũ. o Qui fornicãt/corpali fornicatiõe/vel spũali. s. infi/ delitatis: vl̃ etiã cuiuscũq̃ peccati mortalis. j. Corinth. vj. b. Neq̃ fornicarij neq̃ idolis seruiẽtes/neq̃ adulteri/neq̃ mol/ les/neq̃ masculorũ cõcubitores/neq̃ fures/ neq̃ auari/ neq̃ ebriosi/neq̃ maledici/neq̃ rapaces regnum dei possidebunt. p Abs te: supple abstract⁹ ꝛ illect⁹ tpalib⁹. Jaco. j. b. Ab/ stractus ꝛ illect⁹ a ꝓcupiscẽtia sua ꝛc. Uel sic/Perdidisti. i. amisisti: q̃ amittit domin⁹ ꝛ quodãmõ ignorat eos q̃ elõgati sũt ab eo p peccatũ mortale. Uñ q̃ siuit adã perditũ/Gen. iij. b. Adã vbi es. Et p̃cipue pditi sũt ei fornicatores: q̃ ecõtra/ rio casti sk cũ eo ꝛ primi ei. Sap. vj. c. Incorruptio facit esse primũ deo. Ita illi q̃ elõgãt se a te peribũt: q Mihi autẽ/nõ elõgare: sed r Adherere deo bonũ est: non tpalib⁹. Ps. Adhęsit pauimẽto aia mea. Ubi dicit alia lra: Puluerĩ. i. tpalib⁹. Itez nõ meretricib⁹. j. Cor. vj. d. Qui adhęret meretrici/vnũ corp⁹ efficit: ꝛ ita q̃ adhęret deo vnus spũs ẽ. Tria aũt faciũt adhęrere rẽ alteri rei. s. funes/claui/glu tẽ. Funes. i. pudor sęcli ꝛ melior pmissio. Claui. i. timor gehẽ nę. Glutẽ. i. charitas. Quę tria vincula assignat beat⁹ Bern. hũc ps̃ũ sic exponẽs: Mihi adherere deo bonũ ẽ. Mira res quõ pñt tã diuersa ꝓiũgi. Quę ꝓuẽtio illi⁹ q̃ nõ ẽ ad illũ q̃ ẽ? Nõ imediate/sz mediate potit fieri ista ꝓiũctio. Et ita tria sũt vincla ꝛ sola: q̃b⁹ ligat oẽ q̃d ligat. Primo funes: secũdo claui lignei vel ferrei: tertio glutẽ. Primũ cõstringit fortiter ꝛ dure. Secũdũ fortius ꝛ durius. Tertiũ suauiter ꝛ secure. Fu ne alligat⁹ est redemptor: qui dum vehemẽter temptat⁹ est pponit sibi intuitũ honestatis/memoriã pmissionis: Et hoc interim fune se retinet ne penit⁹ abrũpat. Durũ pfecto vin/ culũ ꝛ molestũ/ꝛ q̃d diu retinere non possit: Putrescũt enim funes: ꝛ pudoris vinculũ/aut cito obliuiscimur/aut abrumpi/ mus. Est aũt q̃ clauis cõfigit/quẽ timor dei ligat: q̃ nõ vult⁹ hominũ/sed pnã timet gehennaliũ tormentorũ. Et hic q̃dem non peccare metuit sed ardere. Durius ꝛ fortius vinculat iste q̃ primus: quia ille vacillat in ppositio: iste autem ppositum non amittit. Tertius glutino: id est charitate tam suauiter q̃ secure ligatus deo adhęrens/vnus spirit⁹ est. Et. j. dicit idem Bern. Itaq̃ christus primo ligat: secundo crucifigitur: ter/ tio glutinosa aromatũ inunctione linit. Et attende q̃ vir vni⁹ diei spatio in funib⁹ ꝛ clauis moratus cũ vnctione victor vi/ cturus penniter resurrexit. s Ponere in dño deo spẽ meam. Ponere dicit/nõ fluctuare. In dño/non in alio. j. Pet. v. b. Omnẽ sollicitudinẽ vestram proijcientes in eum.

a Quid eñ mihi ꝛc. b Et a te q̃d volui sup terrã. c Et cor meũ. d Defecit caro mea ꝛ cor meũ: e Deus cordis mei ꝛ pars mea deus i ęternum. Quia ecce l qui elõgant se a te peribũt: m perdidisti omnes qui fornicant abs te. n Mihi autẽ adherere deo bonum est: ponere in domio deo spem meã.

Bl. tredat — Bl. tcor meũ — Bl. tfecula — Uliter — Christus est nobis multa — Ps. 25. Ps. 70. Ps. 70. Ps. 117. Ps. 70. Ps. 45. — Ps. 50. — Ps. 15. — Lucꝛ. 16. g. — Ps. 118. — Tria faciunt adherere alteri rei — Bl. tlõge faciũt — Bl. toẽm q̃ fornicatur — Bl. tnõ bz tdño

Et annũciẽ

a Vt annũciẽ. Recte post adhęsionẽ deo et spẽ sequ alijs ꝓdicare. Prędicator enim ꝓcipue ad amorẽ dei ⁊ proxīmi tpaliũ inuitare debet. Et ꝓpter hoc dicit: Vt annũciẽ oẽs ꝓdicationes tuas. i. oia q̃ de te ꝓdicãda sunt: nõ tm vnũ. b In portis filię sion. i. ecclię: q̃ ẽ filia sion. i. speculatiõis. i. ecclię triũphãtis q̃ deũ facie ad faciẽ specĩat. Oẽs ꝓdicationes. Septẽ sũt ꝓdicationes siue septẽ genera ꝓdicãdorũ: q̃ notant ꝑ versu. Sacra/ fides/ ꝓtus/ vitiũ/ laus/ ꝓmia/ pęnę. Sacra. s. sacramenta. De ꝑmo. s. de baptismo habes Joh. iij. a. Nisi q̃s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ spũsancto ⁊c. De eucharistia: Matth. xxvj. c. Hoc est corp⁹ meũ ⁊c. De cõfirmatiõe: Act. viij. c. Tũc iponebãt sup illos man⁹ ⁊ accipiebãt spũsanctũ. De ꝓiugio: Matth. xix. a. Q̃d de⁹ ꝓiunxit/ hõ nõ sepet. De pęnitẽtia. Matth. iiij. c. Pęnitentiam agite. De ordine: Lucꝰ. vj. c. Vos ⁊ apl̃os noĩauit. De inunctiõe. Marci. vj. b. Ungebant oleo multos ęgros et sanabant. Et Jaco. v. c. Infirmat quis in vobis ⁊c. Fides: de qua. j. Joh. v. a. Hęc est victoria q̃ vincit mũdũ/ fides nr̃a. Virtus. Matth. xj. d. Discite a me: qr̃ mitis sum. j. Pet. ij. b. Qui vos vocauit ĩ admirabile lumẽ suũ: vt virtutes ei⁹ annũcietis. Vitiũ/ ꝓdicandũ est. i. in ꝓdicatiõe detestandũ ⁊ arguẽdum. Matth. xxiij. Ve vobis scribę et pharisęi hypocritę. Mich. iij. c. Replet⁹ sũ fortitudine spũs dñi iudicio ⁊ veritate: vt annũciẽ iacob scelus suũ ⁊ isrl̃ peccatũ suũ. Laus dei et sctõr. Esa. xlviij. b. Laude mea infrenabo te ne intereas. Eccli xliij. a. Laudem⁹ viros gl̃iosos. Prędmia. Matth. v. a. Beati paupes spũ/ qm̃ ipsor est regnũ cęlorũ. Pęnę. Matth. iij. b. Progenies viperar q̃s demõstrabit vobis fugere a ventura ira: In portis/ dicit: nõ ĩ angulis: sicut heretici. Deut. xvj. d. Magistros ⁊ iudices cõstitues in omnib⁹ portis tuis.

Expositio Ps̃. LXXIII.

Vt quid de⁹ ⁊c. Titul⁹. Intellect⁹ asaph. Sup cõquestus ẽ de ꝓspitate malor: Hic aũt cõquerit de excidio hierosolymor ⁊ ꝓpl̃i iudęor/ orãs vt reuocent. Itẽ supra ostẽdit q̃ deo adherendũ sit: In ꝑ psalmo docet quõ adherendũ. s. dimittẽdo legalia/ ⁊ veritatẽ amplectẽdo. Et ꝑ est intellect⁹ asaph. i. fidelis ꝓpl̃i: q̃ intelligit q̃ trãsierũt figurę ⁊ q̃ veritas venit: ⁊ q̃ ękna querẽda sunt/ nõ tpalia: De q̃ intelectu agit in ꝑ psalmo: et ꝓpter ꝑ sic intitulat⁹ est. Intentione monet vt relictis figuris/ veritas teneat: ⁊ cõtẽptis trãsitorijs ękna q̃rant. Mod⁹. Triptit⁹ ẽ psalm⁹. Primo describit euersionẽ hierlm: ⁊ q̃rit cãm illi⁹: ⁊ orat ꝓ ꝓpl̃o repulso vt obliuioni nõ tradat eũ de⁹: ⁊ ꝓ vltiõe inimicor. Secũdo ostdit salutẽ facta ĩ medio trę ꝓ aduentũ christi: ibi: De⁹ aũt rex nr̃. Tertio ꝓcat vt q̃ alijs fit/ fiat etiã iudęis: ibi: Memor esto. Deplorãs q̃ euersionẽ hierlm ⁊ iudęor: dicit: c Vt q̃d de⁹ repulisti/ nos: ita. s. q̃ nõ defẽdis nos: d In finẽ. i. ex toto: quia nec ciuitatem nec templũ defendis. Thren. ij. c. Repulit dñs altare suũ: maledixit sanctificationi suę: tradidit ĩ man⁹ inimici muros turriũ ei⁹. Vel/ In finẽ. i. vsq̃ in fine sęculi: in quo cõuertent. Esa. x. e. Si fuerit ꝓpl̃us me⁹ isrl̃ q̃si arena maris/ reliquię cõuertent ex eo. Nec tm̃ repulisti: sed et e Irat⁹ ẽ furor tu⁹ sup oues pascuę tuę. i. sup iudęos q̃s pauisti ĩ deserto mãna: ⁊ ĩ ẽra ꝓmissiõis abũdãtia fructuũ trę/ lacte ⁊ melle manãtis. Aggrauat aũt fletũ suũ multiplicit. Primo a magnitudine repellẽtis/ cũ dicit: De⁹ repulisti. Secũdo a diuturnitate repulsiõis: ibi: In finẽ. Tertio ab acerbitate pęnę/ cũ dicit: Irat⁹ ẽ furor tu⁹. Quarto ab ĩfirmitate repulsor/ cũ dicit: Sup oues. Itẽ allegat q̃ eos iuuare deberet: ꝑ q̃ vocat eos oues pascuę dei. Itẽ ꝑ hoc q̃ sũt possessio ei⁹. Vsi addit: f Memor esto cõgregatiõis tuę. i. ꝓpl̃i israel. g Quã possedisti ab initio. Deut. xxxij. b. Pars autẽ dñi ꝓpl̃us ei⁹/ iacob funicul⁹ hereditatis eius. Itẽ ꝑ bñficiũ q̃ eis ꝓstitit educẽdo eos de ęgypto. Vsi addit: h Redemisti/ de ęgypto. i Virgã hereditatis tuę: id est virgã hereditatis: id est populũ iudęor: qui primo fuit virga recte incedens in cultu vnius dei. Et post factus est serpens/ vile quid ⁊ tortuosum ꝑ peccatũ. Iterum fiet virga/ q̃ reliquię israel saluę fient. Et q̃ sit illa virga siue hęreditas: aptius subdit/ dicẽs:

Alt. laudes
Alt. patrijs
Versus
Alt. tnos

a Vt ãnnũciẽ oẽs ꝓdicationes
b tuas: in ꝓtis filię sion.

Intellectus asaph.

c V Q̃ quid
d de⁹ repulisti in finẽm:
e irãtus est furor tuus super
f oues pascuę tuę. Memor
g esto cõgregationis tuę: q̃ã
h possedisti ab initio. Rede-
i misti virgam hęreditatis tuę.

c Mons sion

Moralit/ dic vir iust⁹ orãs ⁊ deprecãs ꝓ peccatorib⁹ c Vt q̃d/ dñe deus/ pius et misericors repellis pctores: d In finẽ: id ẽ finaliter. Repellit enim nõ in finẽ: q̃ ꝑmo peccãs/ tandẽ in pęnitẽtia morit: sz repellit in finẽ q̃ in pctõ morit. Contra q̃ supra petit Ps̃. Exurge scz ad adiuuãdũ: ⁊ ne repellas ĩ finẽ. Et sup: Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte. Impęnitentia autẽ subditorũ multotiẽs causã sumit de peccato ꝓlatorum: qui ꝓpter hoc grauius damnabunt. Unde signanter adiũgit: e Irat⁹ est furor tuus sup oues pascuę tuę: Non dicit ouibus: sed sup oues. q. d. iratus es illis qui sunt super oues. s. prelatis. Unde Hiere. xxiij. a. Ve pastoribus qui dispergunt ⁊ dilacerant gregem pascuę meę dicit dominus. Et Eęech. xxxiij. a. Ve pastorib⁹ israel qui pascebant semetipsos. q. d. non pascebant oues verbo disciplinę/ vel exemplo vitę/ vel temporali subsidio elemosynę. Musq̃ dicit: vę ouibus: sed vę pastorib⁹/ frequẽter dicit: quia facti sunt lupi. Eęech. xxij. f. Principes eius in medio eius quasi lupi. Matth. vij. c. Attẽdite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouiũ: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. f Memor esto cõgregationis tuę. q. d. ne irascaris malitię pastorum: sed miserearis ignorãtię ⁊ simplicitati ouiũ. Meemię. xiij. d. Memento mei deus meus in bonũ. g Quã possedisti ab initio/ post baptismũ: sed nunc subtraxerũt se a tua possessione: ⁊ se fecerunt possideri a diabolo. Abacuk. j. d. Totũ subleuauit in hamo: tratit illud ĩ sagena. Et post: Incrassata est pars eius. Esa. xxvj. c. Dñi possedẽrt nos absq̃ te. Et vt eos possideres: h Redemisti/ ꝓ pio sanguĩe. j. Pet. j. c. Nõ corruptibilib⁹ auro vl̃ argẽto redẽpti estis ꝑ vana vrã cõuersatiõe paternę traditiõis: sz ꝑ ꝑcioso sanguine q̃si agni incõtaminati ⁊ imaculati christi iesu. j. Corinth. vj. d. Empti estis ꝑcio magno: glorificate q̃ ⁊ portate deũ in corpe vro. Aug⁹. Nõ ꝓpẽde te ex ꝑcio. i Virgã hereditatis tuę. i. ecclesiã: q̃ recta debet esse: ⁊ ad ei⁹ rectitudinẽ debent oẽs se rectificare. Et ipse ostẽdit ei regulã: ⁊ eã regulauit in sanguĩe suo: ⁊ ĩ hęreditatẽ sibi acq̃siuit moriẽs ꝓ ea. Eph. v. e. Christ⁹ dilexit ecclesiã: ⁊ tradidit seipsũ ꝓ ea vt illã sãctificaret. Et post addit: Vt exhiberet ipse sibi gl̃iosam ecclesiã nõ habẽtẽ maculã neq̃ rugã/ Ecce rectitudo virgę. j. Joh. iij. c. In ꝑ coguim⁹ charitatẽ dei: q̃m ille aĩaz suã ꝓ nobis posuit: ⁊ nos debem⁹ ꝓ fratribus aĩas ponere. Et ipsa est

Moraliter
Alit. tanti
Alit. †gre
Alit. †Mo
Alit. †ere
Alit. †Lab

Ps̃. 43.
Ps̃. 12.

* Mons sion

Vel sic/ f Memor esto cõgregationis tuę: quam possedisti ab initio: id est primitiue ecclesię. q. d. renouadomię in ecclesia statum antiquũ. j. Paral. viij. d. Fuerũt filij vlam viri robustissimi ⁊ magno roboze tendentes arcum ⁊ multos habentes filios ac nepotes. Ulam interpretat prior vel anterior: ⁊ significat primitiuos in ecclesia/ qui fuerunt fortes in vita/ ⁊ robusti ĩ verbo ꝓdicatiõis: ⁊ multos cõuertẽrũt. Tales petit ꝑ. Eccli. xxxvj. a. Innoua signa/ immuta mirabilia. Esa. j. f. Restituam iudices tuos sicut prius. h Redemisti virgam hereditatis tuę: vel sceptrum: sm aliã litterã. Virga/ vel/ sceptrum/ est dignitas pastoralis quam christus habuit super oues suas/ ⁊ redemit eam: quia quasi in carcere vel pignore tenebatur a pharisęis qui abutebant ea, Est ergo idem ac si dicat: non se extollant prelati de dignitate pastorali: quia christus eam emit sanguine suo: sed videant quomõ reddituri sint rationẽ villicatiõis suę: Lucꝰ. xvj. a. quãdo. s. redibũt greges ad manũ numerantis: Hiere. xxxiij. c. Propt hoc dicebat apl̃s Act. xx. f. Attendite vobis

Aliter

* ⁊ vniuerso gregi

Partitio psalmi